

TEČNIK

Glasiło Socialistične zveze delovnega ljudstva

PTUJ, 9. avgust 1968

Št. 31 Leto XXI.

Izvod 0,50 N din, 50 S din

TE DNI

PO SVETU

Umiritev situacije okrog Čehoslovaške

Napeta atmosfera okrog Čehoslovaške in pet držav podpisnic varšavskega pisma se je po štiridnevem sestanku predstavnikov Čehoslovaške in ZSSR ter poznejšim sestankom predstavnikov vseh teh dežel v Bratislavi precej polegla. Na tem skupnem sestanku je pet držav podpisnic varšavskega pisma to pismo na tihem pokopalo, ker

ga nobeden niti z besedico ni omenil. Čehoslovaška pa si je izbojevala pravico sama odločati o svojih notranjih zadevah, ne da bi bila potrebna prisotnost oboroženih sil zaveznških držav na njenem ozemlju.

Trenje v Iraku

Komaj štirinajst dni po državnem udaru v Iraku je prišlo v tej državi do novih trenj in obračunov v na hitro ustvarjeni koalicijski predstavnikov vojske in stranke BAAS. Pravkar ustoličenega predsednika vlade Najefa in ministra za obrambo Dauda so nagnali iz dežele, potem ko so ju razglasili za protirevolucionarja. Novi šef države Bakr je reorganiziral vlado tako, da dominirajo v njej predstavniki njegove stranke BAAS.

Izrael : Jordanija

V zadnjih dneh je meja oziroma linija prekinitve ognja med Izraelom in Jordanijo iz lanske letošnje vojne ponovno vzplamela. Izraelci so še enkrat vdrla na ozemlje Jordanije, kar je sprožilo ponovne razprave v varnostnem svetu OZN.

Spremembe v Kongu (Brazzaville)

Kongoški predsednik Masemba je reorganiziral vlado. Po državnem udaru v prejšnjem tednu je prevzel oblast kot šef države Augustin Poignot, vendar je kot tak ostal samo en dan. Sedaj je ponovno prevzel oblast »revolucionarni svet«, predsednik Masemba pa je enodnevnega šefa države postavil za obrambnega ministra.

d a n e s

TRGOVCI ZE RAZ-
PRAVLJAJO O UVOZU
SADJA — 2. stran

RESEVANJE PROBLE-
MOV SLOV. GORIC
— 3. stran

POKOJNINSKI ZAKON
NI V SKLADU Z USTA-
VO — 4. stran

ŠE NE NAMERAVAM
TAKO HITRO UMRETI — 5. stran

ŠTIRI DVOJICE — ŠTI-
RI ODLIČNE GLASBENI-
CE — 6. stran

ZA VSAKOGAR NEKAJ
— 7. stran

v tedniku

Odbor za obrambna vprašanja

Obrambne priprave teritorija - XI.

V bodoči vojni bi imela pomembno vlogo kolektivna zaščita, kar pomeni, da bi se na enem mestu zbralo večje število ljudi in živine ali spravila materialna sredstva večje vrednosti. Takšen način zaščite bi dosegel z uporabo javnih, industrijskih, hišnih in individualnih zaklonišč.

V večjih mestih in industrijskih središčih se predvideva zaščita tudi tako, da bi začasno ali za dalj časa umaknili prebivalstvo. Glede na to, da so bila obstoječa javna in industrijska zaklonišča v naši občini zgrajena že pred drugo svetovno vojno ali takoj prva leta po osvoboditvi za zaščito pred klasičnimi zračnimi napadalnimi sredstvi, bi jih bilo treba opremiti še s

prečiščevalnimi filtro-ventilacijskimi sredstvi in izvršiti hermetizacijo, kar pomeni izolirati notranje prostore od zunanjega zraka.

Veliko večji problem bi bil, kako zaščititi prebivalstvo na podeželju, ker tam ni javnih zaščitnih objektov razen kletnih prostorov pri posameznih stanovanjskih objektih. V primeru zaščite pred radioaktivnimi padavinami je bivanje ljudi v stanovanjskih prostorih sicer mogoče, vendar bi bilo treba te prostore hermetizirati, in sicer tako, da se odprejo vrata in druge odprtine zaprejo, da ne bi v notranjost prodiral tuj zrak, ki bi bil začasno kontaminiran. Za hermetizacijo oken in vrat bi uporabili vse vrste lepilnih in izolirnih ter tesnilnih trakov, lepilo iz moke, lepilni papir vseh vrst in v skrajnem primeru tudi ilovico ali blato.

Posebno odgovorna naloga je pred delovnimi organizacijami, ki se bodo morale usposobiti, da bodo nadaljevale s proizvodnjo v izrednih razmerah in tudi v primeru časovno daljše kontaminacije. To se nanaša predvsem na zaščito ljudi pred poznejšim radioaktivnim izžarjevanjem. Delovna organizacija bo lahko prišla v položaj, da bo morala kljub kontaminaciji okolice nadaljevati s proizvodnjo. V takem primeru bi morali delavci na delovnih mestih uporabljati osebna zaščitna sredstva. Delovni čas bi se nekoliko skrajšal, uvedli pa bi več izmen. Uspešno bodo nadaljevali s proizvodnjo le tiste gospodarske organizacije, ki bodo imele v zalogi zadostno količino reprodukcijskega materiala, ker bi bil prevoz in manipulacija v izrednih razmerah zelo težaven ali pa v celoti začasno nemogoč.

Vreme

LUNINE SPREMEMBE IN VREMENSKA NAPOVED
za čas od sobote, 10., do nedelje, 18. avgusta 1968

Polna luna je bila včeraj, v četrtek, 8. avgusta, ob 12.32.

Napoved: nevihte bodo v soboto, 10. avgusta, in v torek, 13. avgusta. Vmes bo lepo in vroče do 30 stopinj C. Splošno poslabšanje vremena je predvideno za 16. avgust, ko bodo nastopile nevihte in ohlajitev.

(Konec na 2. strani)

Alojz Cestnik

Deseti praznik občine Ptuj

s svečane seje ob 40-letnici ustanovitve prve celice KP na ptujskem območju

proslavo v počastitev letošnjega občinskega praznika v Ptuj, smega avgusta, so pričeli že v predvečer razširjeno svečano sejo komiteja občinske konference ZKJ Ptuj v narodnem domu. Svečana seja je bila v počastitev 40-letnice ustanovitve prve partijske celice na ptujskem območju.

Branko Gorjup, sekretar OK ZKJ Ptuj, je v uvodu pozdravil prisotne komuniste, med katerimi so bili še preživeli najstarejši komunisti iz predvojnih let, mladinci in mladinice ter druge, ki so prišli na tej proslavi svečano sprejeti v članstvo ZK.

Franc Kosec, najstarejši komunist, je prebral uvodni referat, v katerem je obrazložil pomen proslave in srečanje z najstarejšimi komunisti v občini. Povedal je, kako so pred 40 leti organizirali prvo partijsko celico na ptujskem območju. Pripovedoval je, kako se je v gostilni pri pošti sestala skupina delavcev. Med drugimi je bil avtor tudi Ivan Spolenjak. Imenoval je še nekaj komunistov, katerih imena so predvsem med drugo svetovno vojno stopila v zgodovino. Tako so pri mizi v omenjeni gostilni pričeli pripravljati sestanek, za ustanovitev prve

partijske celice.

Govoril je tudi o poznejšem delu ustanovljene celice in o težkih nalogah komunistov v tedanjem času. Opisal je tudi razvoj partije v ptujskem območju v poznejših letih. Dejal je, da so bili ptujski komunisti s svojim delom pred drugo svetovno vojno in predvsem med njo, vzor komunistam. Opisal je tudi delo komunistov v železniški delavnici, katerih celica je bila matična celica za komuniste tega področja.

Z enominutnim molkom so počastili spomin na padle revolucionarje.

Branko Gorjup je v referatu govoril o razvoju in delu ZK in o potrebi pomladitve članstva s sprejetjem mladine v ZK. Starejšim komunistom se je zahvalil za njihovo delo in napore. Pred sprejetjem novih članov v ZK je spregovoril obširno tudi o liku komunistam.

Na proslavi so svečano sprejeli 32 novih članov v organizacijo ZK, od teh je bila večina mladincev in mladink.

Pred koncem svečanosti je Franc

Franc Kosec bere uvodni referat

Po svečanosti so med zakusko najstarejši komunisti pripovedovali o hudih časih, ki so jih preživeli vse od ustanovitve celice, v predvojnih in vojni letih.

Več o 40-letnici ustanovitve prve celice KPJ na ptujskem območju in o razvoju ZK na tem območju berite v posebnem sestavku. Z. R.

Slavnostna seja SO Ptuj

NA SLAVNOSTNI SEJI SKUPŠČINE OBČINE PTUJ V POČASTITEV LETOSNJEGA OBČINSKEGA PRAZNIKA JE SPREGOVORIL PREDSEDNIK SKUPŠČINE FRANJO REBERNAK, KI JE DEJAL:

Letos praznuje ptujka občina svoj deseti praznik, deseti letnici na zadnji junjski boji slovenskoga rodu — Lackove čete v bližini Jurčincih. Usodnega dne, to je 8. avgusta 1942, se je v gorišču ob Pesnici, nekaj metrov od njene ustanovitve, zaradi izdaje domačih okupatorjevih pomagačev spopadla prva in tedaj edina slovenskoga partijska skupina z desetkrat močnejšimi okupatorjevimi enotami. Takrat je ugasnilo življenje mladosti, predanih slovenskih patriotov — borcev, organizatorjev upora na področju Slovenskih goric proti fašistični okupaciji in nasilju na slovenskih tleh.

Leto 1942 je zapisano v zgodovini Ptuja in naše občine kot začetek narodnoosvobodilnega gibanja na našem področju in prvo leto njegove politične pa tudi vojaške afirmacije. To je hkrati začetek trpljenja in začetek upanja, ki je kot iskra tlela v slovenskih srcih in nam bila v bodrilo prav v tistem času, ko je fašistično nasilje strahovito naraslo na pretežnem delu evropskega kontinenta in ko se je vsa svet zavedal, da podivjani nacistični režim streže po življenju in svobodi vsega človeštva.

Tragičen konec prve slovenskoga partijske čete, povečana podivjanost nasilja nacizma, izdajalsko delovanje okupatorjevih domačih pomagačev in nekatere druge razmere so sicer pogojile specifičen razvoj narodnoosvobodilnega gibanja na področju Slovenskih goric, niso pa ovirale, zlasti v drugi polovici okupacijskih let, zavestno pripravljenosti našega ljudstva na množično podporo v vseh oblikah osvobodilnemu gibanju. Opačati protifašističnemu boju je pomagala svoje korenine v vseh plasteh našega ljudstva, v mestih in na podeželju, pri starejših in mlajših, nezavedali so jih enotna volja, požar, odločnost in prepričanje v neposveto konec dni in trpljenja ter želja in revolucionarno stremenje po družbeni preobrazbi naše dežele.

V teh dneh nas še prav posebno spominja na vse junjske boje in dejanja padlih in preživelih borcev in aktivistov z našega področja, na imena organizatorjev upora, kot so narodni heroji Jože Peko, Osojnik, bratje Reši, Kramberger, Mma Kovačeva, Sander in drugi, na imena vseh tisoč in sto tisoč padlih ali po njem živih revolucionarjev, herojev in borcev, ki so delovali ali se bojevali zunaj ptujskega področja, kot so Spolenjak, Znidarič, dr. Potrč, Sander in drugi, in na številna imena žrtve okupatorja.

Naši spomini na žrtve in trpljenje jugoslovanskega ljudstva v okupaciji, na boj naj ne bodo pozabljeni, naj bodo stalno prisotni v naših življenjih in zavesti kot

vir naših moči in naša gibalna sila pri izpolnjevanju sedanjih nalog in premagovanju naporov in težav v našem družbenem razvoju.

Naš občinski praznik postaja vse bolj tudi tradicionalna manifestacija uspehov dela in naporov delovnih organizacij, proizvajalcev in občanov. Naš občinski praznik dobiva vse bolj delovni značaj in v takem vzdušju proslavljamo tudi letošnjega. Praznujemo ga z znamenju novih, večjih ali manjših lanskimi in letošnjimi delovnimi uspehi na vseh področjih gospodarske in družbene dejavnosti pa tudi v znamenju nekaterih težav. Pomen teh uspehov je tem večji, če upoštevamo določene specifičnosti in probleme našega sedanega družbenoekonomskega razvoja, ki se po svoje na poseben in različen način odražajo v posameznih delovnih organizacijah, proizvajalcih in občanov. Poleg tega pa imamo v našem področju tudi različne težave, ki jih ne nazadnje tudi različno na posameznih področjih občine in različno po občinah. Posvemo nov položaj občine in delovnih organizacij ne glede na njihov značaj in naloge so pogojene z določenimi posebnostmi novih ekonomskih sprememb in odnosov, ki jih prinaša gospodarska in družbena reforma. Zaradi zaostrenih pogojev gospodarjenja in zaradi različnih razvojnih in materialnih možnosti delovnih organizacij pa tudi zaradi šibkejših materialnih osnov občine se sedanjí uspehi v naši občini razumljivo manifestirajo v povsem drugačnih razsežnostih in v drugačni luči.

Poleg nekaterih pomembnejših objektov gospodarskega in družbenega značaja — ki so bili lani in letos zgrajeni ali pa so v izgradnji po zaslugi prizadevanj delovnih organizacij ali občinske skupščine, kot so npr. nova pošta, trije novi in ne adaptiranih trgovskih poslovnih lokalov, nekaj novih je v izgradnji, perutninarstva klančnica, silos z mešalnico na farmi bekonov, sodobna valilnica za pomoč perutninarstva klančnica, nova umetna sušilnica v opekarstvu, dva stanovanjska bloka, dva sta v začetku izgradnje, blizu 15 km moderniziranih cest (v Kidričevem, Škole — Pragersko, Cirkovec, Vičava), kanalizacija v Ptuj, odvodov v Zavrču (v programu sta odvodova še za Rogoznico in Spuhlijo ter odvodov in kanalizacija v nekaterih predelih Ptuja), obnova narodnega doma in šolskega centra za kovinsko stroko, obnova fasad zgodovinsko pomembnejših hiš v starem delu Ptuja, izdelani so programi za ureditev mestnih zelenic, ureditev razsvetljave v starem mestnem jedru, ureditev grajskega hriba, restauriranje pomembnejših kulturnozgodovinskih stavb in objektov, itd. (poleg teh objektov) — je za gospodarsko gibanje v lanskem in letošnjem letu značilno pred-

vsem dejstvo, da so spremenjeni pogoji gospodarjenja imeli dokaj pozitiven učinek in uplilo na izboljšanje gospodarnosti in na odločitve samoupravnih organov za izboljšanje delovnih postopkov, organizacijo dela, komercialnih služb in poslovanja nasploh. Če k temu dodamo še določeno pripravljenost in razumevanje delovnih organizacij tudi za skupne družbene potrebe v občini, potem prav gotovo iz tega izhaja tudi dejstvo, da se v delovnih organizacijah vedno močneje poraja zavest o nujnosti povezovanja funkcije občinske skupščine in delovnih organizacij glede skupne stvari ne le za nadaljnje razvojne perspektive delovnih organizacij, marveč tudi za krepitve materialne osnove občine.

Poleg tekočih in zaradi splošnih gospodarskih razmer skoraj razumljivih problemov in težav, kot so sorazmerno nizka stopnja rasti proizvodnje, ponovni porast zaloga izgotovljenih izdelkov, stagnacija zaposlovanja, proraščajoča nezaposlenost in podobno, so se določeni problemi, ki so bili v prejšnjih letih prisotni v proizvodnji, zožili v zadnjem času predvsem na plasma, kar je še zlasti specifično za nekatere panoge industrije in kmetijstva. Od tod tudi izvira večina težav, kot so: poslabšanje likvidnosti, uporaba investicijskih sredstev za obratne potrebe in zato še vedno prenizka vlaganja v modernizacijo proizvodnje, itd.

Problemi v drugih proizvodnih panogah ter družbenih dejavnostih in področjih nič manj očitno ne izstopajo in so tudi po svoje značilni za sedanje razmere v gospodarstvu in družbenih službah. Tu mislim predvsem na problem zaposlovanja, politiko nagrajevanja, močno zaostajanje realizacije proračunskih dohodkov, na neurejene razmere v šolstvu, na določene težave pri zbiranju in delitvi sredstev za osnovno in zdravstveno službo nasploh itd. Na slednje občinska skupščina sicer nima neposrednega vpliva, vendar pa zaradi obstoječe zakonodaje, mora pa v bodoče dobiti učinkovitejši vpliv na oblikovanje določenih ukrepov in politike republike na teh družbeno zelo pomembnih področjih. Nedavno sprejeti različni zvezni dokumenti optimistično napovedujejo doslednejše ureditve ustavne koncepcije komunizma v našem družbenopolitičnem sistemu.

V naslednjem obdobju bodo imela občinska skupščina in delovne organizacije polne roke dela, če se posebej upoštevamo težo in pomembnost nalog, ki so določene v resoluciji o družbenem in gospodarskem razvoju ptujске občine v letu 1968 in ki jih bo nakazal srednjeročni načrt razvoja občine, ki bo izdelan še letos. Temeljna naloga ekonomske politike in gospo-

darkega razvoja v letošnjem letu je predvsem pospešiti gospodarsko rast in okrepiti stabilnost gospodarstva. Posebno pozornost bo treba posvetiti nekaterim problemom v kmetijstvu, o katerih je nedavno bila razprava v republiški skupščini, realizaciji integracijskih zamisli v kmetijstvu in trgovini, nadalje določenim nalogam na področju obrti, gostinstva, turizma, stanovanjske izgradnje, komunalne dejavnosti, modernizacije cest, zaposlovanja, šolstva, kulture, zdravstva, socialnega varstva itd.

Tudi krajevne skupnosti, kjer so uspeli z referendumom za uvedbo krajevnega samoprispevka, so polne namerav za ureditev najnujnejših krajevnih potreb.

Občinska skupščina v svoji resoluciji meni, da so osnovni nosilec prizadevanj za uspešnejši in učinkovitejši gospodarski in družbeni razvoj lahko le delovne organizacije, katerih aktivnost bi se naj odrazila predvsem v hitrejšem preusmerjanju njihovega poslovanja na pogoje, ki jih postavljata tržno gospodarstvo.

Za rezultate take aktivnosti pa je osnovnega pomena predvsem optimizem, zaupanje in vera proizvajalcev in občanov v uspeh svojega dela in naporov.

Prihodnji mesec bo

Ptuj vključen v avtomatsko telefonsko omrežje

Ptujčani se že dalj časa jezimo zaradi telefonskih zvez s sosednjimi mesti in kraji, ki jih ni moč dobiti. Skoraj v vsakem podjetju mi kot novinarju naročajo: »Pa še to zapišite, da je naša telefonska zveza s drugimi kraji nemogoča...« Gospodarskim organizacijam to, razumljivo, povzroča škodo. V ptujskem hotelu so se potožili, da so navadno gostje tam prej, kot prispe po telefonu naročena rezervacija zanje.

Kaže, da bo tega že v prihodnjem mesecu konec. Ptujska pošta se bo kot zadnja delovna enota ptt podjetja iz Maribora vključila v avtomatsko telefonsko omrežje.

Potniki proti Mariboru se prav gotovo spominjajo delavcev, ki so vso pomlad in do danes kopali in skopali jarek ob Mariborski cesti ter vanj polagali telefonske kable, vse od Maribora do Ptuja. Pretekle dni sta sicer naglo polaganje kabla nekoliko zadržala prekop cestišča na Mariborski cesti ter polaganje kabla pod mostovi Studenčnice in Drave. Računajo, da bodo v tem mesecu priključili kabel na novo avtomatsko telefonsko centralo in

da bodo po preizkusnem delu v začetku prihodnjega meseca stekli telefonski pogovori avtomatsko.

Z novim poštnim poslopljem, ki so ga pred nedavnimi predali svojem namenu, in vključitvijo Ptuja v avtomatsko telefonsko omrežje bodo Ptujčani in okoličani pridobili veliko na kvaliteti poštnih storitev.

Ptujski poštarji so zadovoljni z novimi prostori. V njih je že vgrajena nova avtomatska telefonska centrala. Pravijo, da se bo Ptuj tako pozno vključil v avtomatsko telefonsko omrežje zaradi zakasnele dograditve poštnega posloplja. Kot vemo, je gradnja nove pošte financirala skupščina občine Ptuj in delno tudi ptt podjetje iz Maribora.

Avtomatska telefonska centrala ni izkoriščena. V Ptuj je le okrog 340 telefonskih priključkov, telefonska centrala pa jih ima 600. Nanjo bi se lahko priključilo še skoraj enkrat toliko naročnikov. To bo glavna skrb in naloga ptujске pošte v bodoče. Odpraviti bo morala tudi težave pri priključevanju zaradi pre-

40-letnica ustanovitve prve celice KPI na ptujskem območju

Letošnji praznik občine Ptuj povezuje tudi s spominom na 40-letnico ustanovitve prve celice KPI na ptujskem območju.

Bilo je v avgustu 1928, datuma žal ne moremo ugotoviti. Komunistična partija Jugoslavije je bila takrat zunaj zakona, komuniste so preganjali in zapirali, zato je bilo treba delati v največji tajnosti. V gostilni »Pri pošti« v Ptuj se je zbrala skupina delavcev železniških delavnic. Prisledel je še Jože Potrč iz Janeževca, takrat študent medicine v Zagrebu, prišel je tudi Ivan Spolenjak, kovač po poklicu, doma na Bregu pri Ptuj, delal pa je v mariborskih železniških delavnicah. Na zunaj je bil videz, kot da se je pri gostilniški mizi srečala skupina znanec ...

Vendar to je bil zgodovinski sestanek, plod večletnega dela in skrbnih priprav. Jože Potrč, tedaj študent, vendar že prekaljen komunist, je uvidel potrebo po organizaciji v Ptuj. Povezal se je s skupino napredno mislečih delavcev iz železniških delavnic, prihajal je med delavce, z njimi razpravjal, jih učil in vzgajal. Pri tem mu je izdatno pomagal komunist Ivan Spolenjak, ki je bil povezan v Mariboru.

Na tem prvem — pripravljalnem sestanku so bili sprejeti v KP Leopold Voda, Franc Kramberger, Alojz Arnuš in Femec. Dogovorili so se tudi, da bo naslednji sestanek v Femčevem stanovanju v Rogoznici.

Ta sestanek, ki je bil čez nekaj dni, je skupno s prvimi pomenil ustanovitve prve partijske celice v Ptuj. Na njem so bili sprejeti v partijo še Franc Kosec, Jakob Herceg, Bole in Borovšek; Femec pa je odstopil, ker se je zbal hudih nalog in odgovornosti. Za sekretarja je bil izvoljen Leopold Voda, nadaljnji sestanki celice pa so bili v njegovem stanovanju v Novi vasi pri Ptuj. V začetku leta 1929 sta bila sprejeta v KP še Ivan Frankovič in Karel Koren. Tako je prva partijska celica štela devet članov. Po šestmesečnem diktatoru je bilo treba delati v največji tajnosti, zato so bili organizirani v trojkah, tako da ena trojka ni vedela za delo in naloge druge.

To je nekaj skopih podatkov o ustanovitvi prve celice KPI v Ptuj pred 40 leti — zbranih iz spominskih zapiskov tvorcev in članov te prve celice. Njena ustanovitev in njeno delovanje v železniških delavnicah v Ptuj pomeni tudi začetek odločne, revolucionarne poti delavskega razreda ptujskega območja, priklagan je bil revolucionarni plamen, ki se je nezadržno širil dalje. Celica je številčno in idejno rasla. V letih do fašistične okupacije so bili v celico sprejeti še Avgust Hlupič, Jurij Svenšek, Alojz Louvenčič, Rudi Znidarič, Adolf Carman in Janko Vogrinec — vsi delavci železniških delavnic.

Iz železniških vrst so se širile ideje komunizma na vse strani. Raslo je revolucionarno razpoloženje množic, rasle so tudi nove celice KP. Že leta 1933 je bila ustanovljena celica na ptujski gimnaziji, ki danes nosi ime po enem prvih in najaktivnejših članov te celice — Dušanu Kvedru. Nastale so še celice KP v ptujskem gledališču, v podjetju »Fetovija«, na Mesnem vrhu, v Majšperku, v Leskovcu, v Novi vasi pri Ptuj in v Markovcih.

Sekretar celice KP v železniških delavnicah Leopold Voda je svojega sosedo v Novi vasi pri Ptuj kmetskega Jožeta Lacka navdual za stvar delavskega razreda. Tudi Lacko je postal komunist, bil je eden največjih slovenskih kmečkih revolucionarjev in je naš narodni heroj. Skupaj s prijatel-

Kinološki jubilej v Slovenski Bistrici

Letos mineva deset let kinološkega društva v Slovenski Bistrici in 45 let kinološke zveze Slovenije. Ta dogodke bodo proslavili v Slovenski Bistrici naslednji teden.

Glavna zanimivost bo razvite prapora kinološkega društva Slovenska Bistrica, ki je prvi take vrste v Sloveniji. Zraven tega bodo podelili priznanja in diplome najzaslužnejšim delavcem tega društva. Sredstva za prapor so prispevala podjetja v bistriški občini ter mariborska podjetja. Razviti prapora bo botrovala skupščina občine. Za prapor so člani društva zbrali precej sredstev. Z drugimi sredstvi bodo uredili in odkupili prostor za večališče, ker nameravajo v letu 1970 v Slovenski Bistrici ponovno prirediti mednarodno tekmovanje psov.

Tako bo 18. avgusta ob 10. uri svečana seja v prostorih občinske skupščine, ob tretji uri popoldne pa podelitev priznanj in diplom, po tem bo sledil nastop solanih psov iz Maribora in Celja.

-b

Kmetijski kombinat Slov. Bistrica

Trgovci že razpravljajo o uvozu sadja

Letošnje leto ni bilo najboljšiše za posevke, ki so jih pred nekaj tedni poželi. Predvsem mislimo tukaj na pšenico. Ker nas je zanimalo, kakšni so rezultati v bistriški občini, smo se obrnili na upravo kmetijskega kombinata Slovenska Bistrica, kjer so nam radi dali nekaj letošnjih prvih rezultatov o žetvi pšenice ter o izgledih za pridelek sadja in vina.

PŠENICA NI NAJBOLJE RODILA

Bistriški kombinat je imel nekaj nad sto hektarov posejanih s pšenico. Od tega je precejšen del v dolini Ločnice v letošnji spomladi zajel mraz, tako da je pridelek manjši, kot so planirali. Delno pa je škodovala pridelalek tudi suša. Kljub temu so na nekaterih področjih v Poljčanah dosegli zadovoljive rezultate, kjer je bil pridelek večji od petdeset metriskih centov na hektar. Najslabše pa se je odrezala dolina Ločnice, kjer je po prečni pridelki 24 metriskih centov na hektar. Zaradi tega se je planirano poprečje v pridelku pšenice iz 35 metriskih centov spustilo na okoli trideset metriskih centov v občini. Ob tem pa moramo pripomniti, da je pridelek na kmečkih površinah še manjši, ker tam niso bili izvedeni vsi agrotehnični ukrepi za čim boljši pridelek.

SADJA IN VINA BO DOVOLJ

Seveda pa pričakujejo v drugem delu sezone večji pridelek. Sadovnjaki in vinogradi kažejo izredno dobro. V letošnjem letu jih niso prizadele niti večje vremenske nepravilnosti, ker toče v letošnjem letu do sedaj ni bilo. Dober bo letos tudi pridelek jabolk, kar preseneča glede na izredno lansko letino. Ko sem povprašal, kako je z zagotovljenim odkupom sadja, so dejali, da imajo zagotovljen odkup za vse plantažno sadje, da pa bodo težko prodali svoje sadje, ki ga pridelujejo v ekstenzivnih sadovnjakih. Prav tako bo predstavljala problem tudi prodaja kmečkega sadja, ker že sedaj trgovci na veliko razpravljajo o nakupu oziroma uvozu večjih količin sadja.

SE VEDNO PROBLEM, KAKO PRODATI ŽIVINO

Ker je akuten v vsej naši živinorejski proizvodnji problem prodaje živine, nas je zanimalo tudi, kakšni so izgledi za naprej. Odgovora ni bilo težko dobiti. Na kombinatu redijo okoli 180 pitancev, ki jih bodo zelo težko prodali. Trenutno se razgovarja o podjetjem Mesnine iz Celja, kamor bi prodali okoli 25 glav živine, ter s Pomurko iz

Murske Sobote, ki bi lahko izvozila meso v Italijo, vendar ima trenutno njihova živina premajhno težo, tako da bodo morali s to prodajo nekoliko počakati.

Na seji skupščine občine so odborniki dejali, da se odkupuje meso tudi po dvesto dinarjev za kilogram žive teže ali še manj. Iz razgovora smo zvedeli, da gre pri tem odkupu za živino, predvsem za krave. To meso uporabljajo za predelavo. Za živino iz kooperacije pa so cene od 450 do 530 starih dinarjev za kilogram žive teže. Trenutno redijo v kooperacijskem odnosu 250 do 300 pitancev. Odkup vseh teh pitancev je zagotovljen, niso pa zasebnim proizvajalcem zajamčene cene, ker so te odvisne od dnevnega stanja na tržišču in pa od procenta klavnosti posameznega pitanca.

Ob takšnem stanju v reji živine so na kmetijskem kombinatu v Slovenski Bistrici še v dvomih, koliko število pitancev bodo redili v prihodnjem letu, ker so samo v prvem polletju letošnjega leta izgubili zaradi slabe prodaje živine več kot 20 milijonov starih dinarjev.

-b

Zaradi večje reje perutnine

povečuje mešalnica krmil proizvodnjo

Kot smo že poročali, je opaziti v ptujski občini nagel razvoj perutninarstva tako pri podjetju Mesokombinat-Perutnina kot pri zasebnih kmetovalcih, ki redijo perutnino v povezavi z obratom za kooperacijo omenjenega podjetja. Kako zmore mešalnica krmil, enota Mesokombinata, proizvodnjo krmil za vedno večje potrebe, nam je povedal dipl. inž. Franc VRABER, vodja te delovne enote:

»Vzporedno z razvojem perutninarstva v podjetju in pri naših kooperantih se širi tudi obrat za proizvodnjo krmil. Za mešalnico je povečana proizvodnja važna predvsem glede na perutnino.

Mešalnica je predvidena za proizvodnjo 15.000 ton krmil letno v eni izmenici. Proizvajamo vse vrste krmil za vse vrste in proizvodnjo 80 odst. krmil za kategorije živali: za govedo, prašiče, perutnino in manjše količine tudi za fazane. Z vsemi krmili so potrošniki zadovoljni. Proizvodnja krmil iz leta v leto narasča. Leta 1963 smo proizvedli 8000 ton krmil, letos pa smo že konec julija proizvedli 14.000 ton krmil. Do konca leta bomo proizvedli še 9000 ton krmil. Tako bo znašala letošnja proizvodnja okoli 23.000 ton krmil. Naglo širjenje perutninarstva v našem podjetju in pri kooperantih nas sili k povečanju proizvodnje. Letos delno oskrbujemo s krmili tudi farmo bekonov KK Ptuj.

Predvsem perutninska krmila prodajamo tudi v mariborsko, lenarsko in radgonsko področje, v Smarje, v Podčetrtek. S krmili oskrbujemo skoraj celotno koroško območje.

— Kaj predvidevate v bodoče, ali boste kos vedno večjim potrebam?

»Proizvodnja krmil v tovarni teče že sedmo leto. Moramo misliti na rekonstrukcijo, predvsem na postopno zamenjavo strojnih naprav.

V letošnjem letu smo predvideli gradnjo silosov za krmila, iz katerih bodo prevažali krmila v naša pitališča v razsutem

Do tal zgorelo gospodarstvo poslopije

1. avgusta je okrog sedme ure zvečer strela udarila v gospodarstvo poslopije STANKA ZORECA iz Zamarkove št. 25. Gospodarsko poslopije je zgorelo do tal, zgorelo pa je tudi okrog 12 ton sena, 9 sodov različne velikosti ter precej strojev in kmetijskega orodja. Živino so še pravočasno rešili.

Škoda bi lahko bila precej večja, saj je bila v nevarnosti tudi stanovanjska hiša, vendar so gasilci in drugi, ki so pravočasno posredovali, to preprečili.

Lastnik je sicer imel poslopije zavarovano za 23.000 din., vendar cenijo škodo na 50.000 din.

Toš

Z. R.

Spremembe ustave

Ob začetku javne razprave

Po sklepu zvezne skupščine je posebna poslanska komisija vseh skupščinskih zborov pripravila načelne predloge za spremembe nekaterih določil ustave SFRJ in volilnega sistema. O teh predlogih bo javna razprava v družbenopolitičnih in delovnih organizacijah, znanstvenih in strokovnih institucijah in med državljani. Upoštevajoč sugestije in mišljenja iz javne razprave, bo komisija sestavila predlog ustavnih amandmajev in jih predložila konec septembra skupščini. Teze o volilnem sistemu bodo po javni razpravi osnovna za nov volilni zakon.

Ustavne spremembe so v pravi že dobro leto. Skupščina je prišla do sklepa, da so osnovna načela ustave potrjena v praksi. Menijo, da je treba ohraniti kontinuiteto in nedotakljivost ustave, spreminjati pa jo le, ko je to glede na razvoj družbenih in političnih odnosov in nadaljnega uresničevanja procesa deatizacije in družbenega samoupravljanja potrebno.

Predvsem bodo spremembe v strukturi zborov skupščine, ker bodo, kakor narekuje ustava, v aprilu 1969. leta parlamentarne volitve. Druge spremembe izhajajo iz potrebe, da se naslednje rešujejo problemi razvoja federalizma in samoupravljanja.

-b

Neposredne volitve so predene samo za volitve poslancev zborov komun, medtem ko bi slance zborov narodov volili zbori republiških skupščin skupščin avtonomnih pokraj. poslance kulturno-prosvetne in socialno-zdravstvenega in ra pa odborniki občinskih skupščin. V zbor narodov bi v vsaka republiška skupščina dvajset, skupščina avtonomne pokrajine pa po deset poslancev. Vsi drugi zbori bi imeli po poslancev.

Spremembe v načinu kandidiranja

Predlog ne odstopa od njega sistema v načinu volitve. So pa dileme glede volitve slancev za zbor delovnih in srednjemu načinu volitev v člinskih skupščinah, prav pa predlogi, da bi tudi v te re volili poslance neposredne Bistvene spremembe pa so ti činu kandidiranja. Socialist zveza postaja nosilec celotne kandidacijskega in volilnega procesa. Njena vloga je bila slej v organiziranju družbe politične aktivnosti v prednjo kandidatov in v iniciati za delo zborov volivcev, s pa bi dobila pravico predla in določati kandidate za vol poslance vseh zborov.

Mandat poslancev bi štiri leta, vsako četrto leto pa se obnovil celoten sestav skupščine. Doslej se je obnovil vsaki dve leti polovica poslancev. Se nadalje bi veljalo čelo omejevanja ponovne izve in poslanec ne bi mogel izvoljen več kot dvakrat v red v skupščino. Doslej je v to to načelo za isti skupščinski zbor, če je šlo vsakokrat za gi zbor.

Na proizvodnjo vpliva tudi neredna oskrba s surovinami iz uvoza, to je soje in ribje moke.

Upam, da bomo te in podobne težave zmogli. Zmogljivost mešalnice je še veliko večja. Z dobrim delom bo krmil za rejo vedno dovolj.

ZR

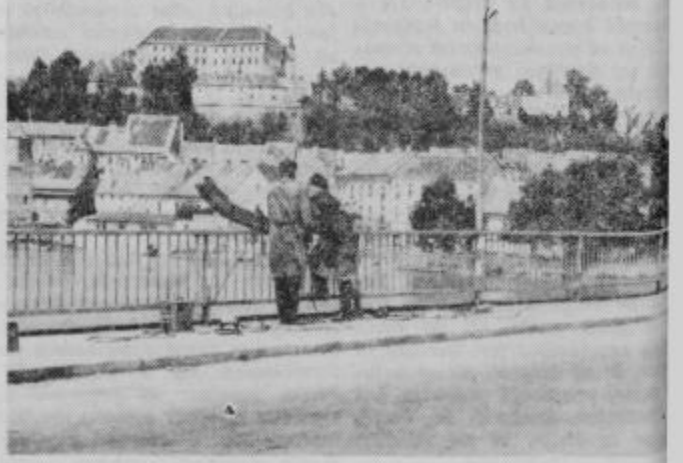
Ptuj vključen v avtomatsko telefonsko omrežje

(Nadaljevanje s 1. strani)

obremenjenega omrežja. Zaradi tega v nekaterih krajih v okolici Ptuj sploh ne morejo priključiti telefonov.

Tempo življenja je vedno hitrejši. Sto in sto kilometrov ni več nobena razdalja. V stalnem poslovanju in občevaranju med delovnimi organizacijami, ustanovami, organizacijami in tudi zasebno je res nujno in skrajni

čas, da se bo lahko iz Ptuj najkrajšem času dobila tele ska zveza z drugimi mesti krajji. Posebno tisti, ki so ut ure čakali na telefonske zve z drugimi mesti, bodo veselo senečeni, ko bodo takoj za ko bodo zavrteli številko n lefonu, zaslišali odgovor iz gega mesta, recimo iz Ljulo, ne, ki si je zaradi predol čakanja na zvezo skoraj n upali klicati.

Na relaciji Maribor—Ptuj je bilo treba položiti telefonski kabl, ki bo povezoval Ptuj s Mariborom. Delavci montirajo ohišje za kabl na dravnem mostu.

Gneča in promet narekujejo

gradnjo nove avtobusne postaje

Oni dan sem moral odpotovati v Maribor. Z drugimi potniki sem se zrinil v avtobus, ki je pripeljal na ptujsko avtobusno postajo. Sedel sem na sedež poleg soferja. Po krajšem postanku je zaradi gostega prometa in neurejenosti postaje sofer avtobus komaj speljal na cesto. Ko smo se po napornem soferjevem manevriranju srečno prerinili na dravski most in ko si je sofer vsaj malo oddahnil, sem ga, kljub temu da je med vožnjo s soferjem prepovedano govoriti, povprašal: »Ali imate vedno take težave na ptujski avtobusni postaji?« Franjo Mihelak, že dolgoletni sofer na tej relaciji,

mi je dejal: »Z letošnjim letom so uredili posebno 'napet' voznik red. Vsakih pet minut pripelje in odpelje avtobus s postaje v različne smeri. Z avtobusi je pričelo prevažati potnike tudi ptujsko komunalno podjetje. Na postaji je vedno preveč avtobusov za tako majhen prostor. Le s težavo postajamo in zopet odpeljemo. Poleg velikega števila avtobusov je postaja na prometni cesti. Moramo se ozirati tudi na druga vozila. Večkrat je že nemogoča gneča, ki jo pospešujejo še osebni avtomobili, ki parkirajo na avtobusni postaji, čeprav jim znak to prepoveduje. Vozni redi so tako urejeni, da moramo

gledati na vsako minuto. Soferji komaj čakamo, da bi bila zgrajena nova avtobusna postaja. Seveda ni treba posebej poudarjati, da si jo želijo tudi potniki.«

»Ali zaradi tega zamujate?«

»Poleg težav, ki jih imamo na avtobusni postaji, ovira hiter prevoz vedno gostejši promet na cesti. V slabem vremenu nas ovira neprimerno cestišče, v poletnih mesecih pa je kriv velik promet na cesti. Predvsem potdelovno mesto, zaradi tega več-

vsaki postaji, ampak bi vozil direktno v Maribor.

Vedno pogostejše je slišati željo, naj tudi ob nedeljah odpelje prvi avtobus še ob šestih zjutraj in ne šele ob sedmih, kot je to sedaj.

Sicer pa redni potniki najbolje razumejo in prenašajo vse težave, ki nastanejo na poti. Predvsem mislim na praznične dni, ko naraste število potnikov, tako da je pri vsaki vožnji velika gneča. Med prerivanjem za prostorom pride večkrat do prepirov, ki povzročajo nervozo tudi pri soferju in sprevozniku. Hočemo, ko pa hoče vsakdo najhitreje priti tja, kamor je namenjen.

Zaradi gostote prometa in več nevarnih situacij na cestišču, ki jih je moral rešiti s pravočasnim zaviranjem in podobno, si ga nisem upal več nadlegovati. Tu in

Franjo Mihelak: »Zadnji čas je, da zgradijo novo avtobusno postajo v Ptuj. Na sedanji skoraj ni več mogoče postajati, ker je prevelik promet.«

POSVETOVANJE ČLANOV OBČINSKEGA KOMITEJA ZK IN ČLANOV NEKATERIH KOMISIJ KOMITEJA V LENARTU

Kadrovske priprave na volitve organov ZK

V ponedeljek, 29. julija 1968, je bilo posvetovanje članov občinskega komiteja ZK Lenart, kadrovske komisije in predstavnikov komisije za idejna vprašanja v gospodarstvu ter komisije za zunanje politična vprašanja pri občinskem komiteju.

Na posvetovanju je bil govor o bodočem vplivu občinskega komiteja in njegovih organov na kadrovsko politiko CK ZKS. Povedano je bilo, da naj bi tudi občina Lenart imela določeno število svojih predstavnikov v raznih organih CK ZKS, kakor to predvidevajo tudi na CK ZKS. Prav tako je bilo povedano, da je predvideno, naj bi z območja, ki ga obsega medobčinski svet ZK v Mariboru (občine Maribor, Ptuj, Slovenska Bistrica, Ormož in Lenart), bilo v prihodnjem stalnem delu republiške konference ZKS, ki naj bi bil nov organ, devet članov. V prihodnjem CK oz. predsedstvu ZKS pa naj bi bilo s tega območja šest članov, v častnem razsodišču pa štiri člani. Prav tako bi naj to področje dalo predsednika ene med komisij CK ZKS in pa enega člana v revizijsko komisijo.

Na posvetovanju so bila sprejeta naslednja stališča:

1. Osnovno izhodišče je bilo, da je prav, če je tudi občina Lenart zastopana s določenim številom članov v organih CK ZKS.
2. Udeleženci posvetovanja ne predlagajo nikogar iz občine za člana CK oziroma predsedstva CK ZKS.

3. Predlagajo pa, naj bi imele vse občine v stalnem delu republiške konference ZKS najmanj enega člana.

Navzoči so tudi predlagali naslednje tovariše kot kandidate za organe CK ZKS:

- za stalnega člana republiške konference ZKS naj bi kandidirali:
- 1. Jelka Firbas, sekretarka občinske konference SZDL,
- 2. inž. Tone Sebart, politični sekretar občinskega komiteja ZK, in
- 3. Tone Stefanec, novinar, član občinskega komiteja ZK;

za člana v častnem razsodišču naj bi kandidirali:

- 1. Janez Praprotnik, predmetni učitelj iz Gradišča in
- 2. Jelka Firbas, sekretarka občinske konference SZDL;
- za člana komisije, ki bi se ukvarjala z gospodarskim področjem, naj bi kandidiral Franc Šuman, zvezni poslanec, po poklicu kmetijski tehnik, sicer pa direktor AKZ Lenart;

za člana komisije za zunanje politična vprašanja pa naj bi kandidirala:

- 1. Edo Zorko-Mihec, predsednik skupščine občine Lenart, poslanec republiškega zbora SRS, po poklicu kmetijski tehnik, in
- 2. Alfonz Groman, učitelj na šoli Lenart, predsednik IO TIS.

Udeleženci so se strinjali s predlogom, naj občine Lenart, Slovenska Bistrica in Ormož na IX. kongresu zastopa delegat iz Slovenske Bistrice. Toš

V Ptuj so nastale težave

Kako dokončno urediti Ljudski vrt

V lanskem in letošnjem letu je opaziti, da so pričeli urejevati Ljudski vrt v Ptuj. Lani so pri krajevni skupnosti v Ptuj imenovali posebno komisijo, ki je pripravila program del. Že lani po predlogu komisije pogledali ribnik. Lotili so se tudi urejevanja neposredne okolice. Problem je nastal zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Nekaj so prispevale delovne organizacije, nekaj občinska skupščina, največ pa krajevna skupnost. Poleg ribnika so lani uredili tudi otroško igrišče, na katerega so namestili nove rekvizite za zabavo otrok.

Letos je največ urejevalo komunalno podjetje iz Ptuja. Na novo so strastirali poti in jih napolnili s drobnim gramozom in drobljenjem. Ob ribniku so utrčili robove, očistili nepotrebno obrobno grmičevje in ogradiili ribnik. Ker v začetku zaradi suše v ribniku ni bilo dovolj vode, so priklopili cev na vodovod in jo speljali v ribnik. Z očišča pada voda v ribnik v obliki miniaturnega vodometu. V ribnik so spustili dva večja laboda in nekaj živopisnih račk.

Uredili so tudi manjši živalski vrt. Namestili so nekaj kletk in v njih naselili razne živali. Otroci, ki obiščejo Ljudski vrt, lahko občudujejo labode, zlate fazane, pave, lisice, srnjad... Živalski vrt je za najmlajše zelo privlačen.

Ribiško društvo je v ribnik spustilo nekaj primerkov zanimivih rib. Otroci se radi zabavajo na otroškem igrišču. Žal pa starejši večkrat polomijo razne naprave.

Ker za popolno ureditev Ljudskega vrta primanjkuje denarja, pristojni premišljajo, kaj je treba najprej urediti. Težko se je odločiti, ali se razširiti živalski vrt ali kupiti še več rekvizitov za igrišče, ali morda urediti minigolf. Po mnenju krajevne skupnosti v Ptuj bi bilo še najbolje urediti sprehajalne poti v nadaljevanju Ljudskega vrta vse do Mestnega vrha. Predlagani živalski vrt bi bil verjetno predraga investicija. Ljubitelji živali menijo, da se živali v kletkah samo mučijo. Na to opozarja primer, ki se je pripetil pred kratkim. Dva psa sta preskočila ograjo, ubila srnjaka in ga požrla. Nastane tudi vprašanje, kam z živalmi pozimi in ali jih sploh redno krmijo. V pasjo uto, ki je v prostoru za srnjake, se ta prav gotovo ne bo zatekal. Glede prebivališč živali bi se morali posvetovati z lovsko družino.

Pri ureditvi Ljudskega vrta bi bilo treba urediti tudi manjše gostilne ali kioske, kjer bi lahko kupili sadje, slaščice, pijače...

Nujno potrebno bi bilo zaposliti čuvaja, ki bi pazil na nasade, rekvizite in drugo. Nikjer v Ljudskem vrtu ni videti košaric za odpadke. V parku tudi ni luči.

Ker je Ljudski vrt v neposredni bližini mesta in na novo zgrajenega naselja in ker ga obdaja gozd, je potrebno, da se celoten gozd preuredi v park in da se ga zaščiti kot naravno lepoto.

Tudi prostor TVD Partizan v Ljudskem vrtu ni izrabilen.

niki, ki se vozijo v Maribor na kratko zamujajo. Nekateri izmed njih imajo delovna mesta precej daleč od avtobusne postaje v Mariboru.

Stalni potniki vedno znova poudarjajo željo, da bi prvi avtobus, ki odpelje iz Ptuja v Maribor, peljal le redne potnike. Ta avtobus naj ne bi stal na

tam mi je še kaj povedal o številnih nesrečah, ki se dogajajo na naših preobremenjenih cestah. Niso grane za tak promet...

S tem sem se še podrobneje seznanil s težko, poleg tega pa še odgovorno službo soferja, saj odgovarja sofer hkrati tudi za 50 ali več ljudi.

Občina Slov. Bistrica

Urediti strokovnost in odgovornost

Sesti kongres sindikatov je za nami, za nami pa so že nekatera nova določila, za katera je dal pobudo. Nove zakonske oblike so še v pripravi. Posebno vrednost je dobil sindikat ob skupni razpravi izvršnega sveta zvezne skupščine in pa izvršnega odbora Zveze sindikatov Jugoslavije.

Da bi izvedeli kaj več o delu sindikata ter o bodočih nalogah, smo se pogovorili s predsednikom občinskega sindikalnega sveta Slovenska Bistrica Kvirrom PETRACEM:

Kakšni so vaši vtisi s šestega kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije?

Vtisi so še vedno sveži, ker je bil kongres v duhu prizadevanj gospodarske in politične reforme. Kongres je bil izredno delaven, na njem pa so se pojavila najrazličnejša stališča in prizadevanja za izboljšanje situacije v našem gospodarskem in političnem življenju. Zanimivo je tudi dejstvo, da se je ob precejšnjem številu delegatov, ki so želeli čimbolj delaven kongres, pojavila tudi manjša skupina delegatov, ki so delo kongresa zavirali predvsem s svojimi demagoškimi stališči in pa z zapuščenjem raznih sej. Kljub temu so sprejete resolucije uspeh, saj so se ljudem približale v njihovi hotenjih.

Kljub delavnosti kongresa in sprejetju resolucij je vprašanje, kako uresničiti začrtane naloge.

Kongres je sindikatu vrnil naloge, ki mu gre že od vsega

začetka. To je rezultat teženj zadnjih let, v obdobju, ko so nekateri imeli sindikalno organizacijo za vse drugo, kot pa bi naj bila. Prvi rezultati letošnjega kongresa so že vidni. Mislim, da bo tudi vnaprej ugled sindikalne organizacije vedno bolj rasel. Predvsem bomo morali povečati našo strokovnost ter odgovornost v občinskih, republiških in zveznih merilih, da se ne bodo še dalje ponavljale napake, katerih posledice bomo še dolgo čutili.

Kaj bo treba storiti v občini, da bo sindikat postal res delavska organizacija?

Ker so sedaj na programu letni dopusti, se do meseca septembra aktivnost sindikata ne bo povečala. V septembru pa je

Kvirro Petrač, delegat šestega kongresa Zveze sindikatov Jugoslavije

predvidena seja izvršnega odbora občinskega sindikalnega sveta. Na njem bomo na podlagi resolucije šestega kongresa nekoliko spremenili in poživili naš program dela. Ta program bomo nato predeali z izvršnimi odbori vseh sindikalnih podružnic v občini, ki ga bodo morali izvršni odbori nato tudi izvesti.

V jeseni nameravamo izvesti tudi planirane konference samoupravljalcev, rezultat teh pa bo občinska konferenca, na kateri bomo sprejeli konkretne naloge za naše bodoče delo na tem področju.

V našem delu bomo morali poživiti tudi delo komunistov in komuniste bolj pritegniti v našo organizacijo. Poostri bomo predvsem odgovornost in strokovnost, saj se dogaja, da celo predsedniki naših sindikalnih podružnic in strokovni odbor ne izvršujejo dela tako, kot bi ga morali. Tej nerazumljivi malomarnosti bomo morali vsekakor narediti konec.

Le tako bomo lahko vsi skupaj, torej vse družbenopolitične organizacije in pa skupščina občine, dosegli cilje šestega kongresa. Ob tem ne gre zanemarjati zahtev po odpravi osebnega bogatenja in drugih nepravilnosti tudi v naši občini, ki jih ni veliko, vendar so.

Posledice bi lahko bile hude

V soboto je bil deževen dan in redkokdo se je odločil za daljšo pot. Toda jaz sem se le odločil. Z avtomobilom sem se potegnil do ptujske bencinske črpalke, da mi zamenjajo olje, dotočijo bencin in napolnijo zračnice. Hitro so mi zamenjali olje, še hitreje sem dobil bencin in prijazni uslužbenec mi je še napolnil zračnice. Stal sem zraven njega, ko jih je polnil. Čeprav je ptujski manometer majhen, se je dalo prečitati, da mi je uslužbenec pravilno napolnil zračnice.

Kratek pozdrav in odpeljal sem proti Markovcem. Toda kaj se dogaja z mojim vozilom? Zanaša me na mokri cesti, enkrat vleče na eno, drugič na drugo stran. Enostavno ne razumem, ker so zračnice pravilno napolnjene.

V Markovcih vzamem znanca in začne se najina pot proti Ljubljani. Tudi on se v vozilu čudno počuti. Ko mu povem, da sem v Ptuj polnil zračnice, je dejal, da jih morava na prvi črpalki kontrolirati. In res, v Konjicah se ustavi. Uslužbenec nama izmeri pritisk. Prva desna guma pri fletu kaže 1,6, torej za pol atmosfere preveč, skoraj isto je z drugo sprednjo gumo. Zadnji dve sta še hujski: 2,2 in 2,1 atmosfere, normalno pa je 1,6.

Ze po tej prvi lekciji sem si rekel: ptujska bencinska črpalka me ne bo nikoli več videla, vsaj tako dolgo ne, dokler bo imela tak manometer, ki te lahko s svojo »TOČNOSTJO« mimogrede zapele v prometno nesrečo ali celo v smrt.

-b

RAZGOVOR Z LUDVIKOM TOPLAKOM, DIPL. PRAVNIKOM IZ MOSTOV

Reševanje problemov Slovenskih goric

V eni izmed naših zadnjih števil smo vam poročali o razširjenem sestanku pripravljalnega odbora za asfaltiranje ceste Ptuj—Gomila—Radgona in v reportažnem zapisu tudi povzetek iz zanimive diskusije, ki jo je imel na tem sestanku dipl. pravnik Ludvik Toplak iz Mostov.

V zvezi s to diskusijo in z rešitvijo nekaterih perečih vprašanj, ki se pojavljajo v Slovenskih goricah, smo zaprosili Lud-

vika Toplaka za kratek razgovor.

Vidim, da z zanimanjem spremljaš probleme domače občine, čeprav živiš trenutno v Mariboru. Bi nam lahko v zvezi s tem kaj povedal?

Takoj v odgovoru bi spomnil na misel Franca Kimovca-Ziga, ki pravi, da samoupravni sistem kot imperativ socialistične demokracije zavezuje in spodbuja vsakega občana, da javno dela po svojih močeh.

Kdaj si študiral preteklost Slovenskih goric inbral zanimive članke, ki si jih citiral v svoji diskusiji?

V gimnazijskih letih sistematično, danes pa za pouk in razvedrilo.

Kaj misliš, zakaj stari Jugoslavi ni uspelo rešiti socialnih in ekonomskih vprašanj v Slovenskih goricah, kot so ceste, železnica in regulacija Pesnice?

Mislim, da zato, ker so se takratni predstavniki in »purgarji« preveč izživljali v političnih intrigah, da so tako sami lahko dosegali lastne interese in laže živeli na hrbtih med seboj sprtih občanov.

MARJANCA ŽELI NASTOPITI V PTUJU

Ze vrsto let osvaja Marjana Deržaj ne samo slovensko občinstvo, ampak ljubitelje pesmi po vsej domovini ter v svetu.

Ko je s karavano zapravljalčkov obiskala Ptuj, se je zapletla

v razgovor z našim novinarjem Romanom Zavcem ter izrazila željo, da bi v Ptuju pela, najraje na kakšnem koncertu. Mi pa si želimo, da bi se ta njena želja tudi hitro uresničila.

-b

Na vrtu pred kavarno »Evropa«

NAROČAJTE TEDNIK

Z NOVO BENCINSKO CRPALKO NA ORMOŠKI CESTI NASTAJAJO

novi možnosti za razvoj „Tehnoservisa“

»Tehnoservis« obrat KK Ptuj, je namenjen predvsem popravilu kmetijske mehanizacije. Glede na razmere se je obrat usposobil tudi za popravila osebnih avtomobilov. Lansko leto so pričeli z dežurno službo, ki se je dobro obnesla. V kratkem bo v neposredni bližini obrata dograjena bencinska črpalka. Vozniki bodo tu našli vse potrebno za svoja vozila; oskrbo z gorivom, pralnico in možnost popravila. Gostinci nameravajo poskrbeti za voznike tudi z manjšim bifejem.

Ob Ormoški cesti, tik pred »Tehnoservisom«, obratom KK Ptuj, gradijo za popravilo kmetijskih strojev in drugih vozil novo bencinsko črpalko. Tu je tudi pralnica avtomobilov. Vide ti je, da bo ob prometni Ormoški cesti zgrajen servis, ki bo lahko vsestransko zadovoljil vse vrste vozil. Da bi kaj več zvedeli o tem, smo obiskali obrat.

Obrat se je znal vseskozi prilagoditi potrebam časa, in to pravočasno. Zaradi tega mu tudi reforma ni delala večjih preglavic.

V letu 1961 so združili zemljo v KK Ptuj. Glede na agrarno področje in močno mehanizacijo kombinata, so morali organizirati večjo delavnico za popravilo in vzdrževanje predvsem kmetijske mehanizacije. Takrat je bila na tem mestu le manjša delavnica s tremi delavci, ki je zmogla le manjša popravila. V letu 1962 so premestili živino iz hlevov, ki so bili poleg male delavnice, zunaj mestnega območja. Hlevne prostore so adaptirali in v njih uredili delavnice. Zraven so dogradili upravne prostore in še večjo delavnico za kmetijske stroje. Tako so ločili popravilo kmetijskih in drugih strojev.

Težje je bilo z dobavo ustreznih delovnih strojev. Istočasno so morali dopolniti izsolati kadre. Z razvojem in modernizacijo delavnice so v začetku leta 1964 lahko opravili že vsa zahtevnejša popravila. Iz manjše delavnice s tremi delavci so razvili večji obrat s približno 70 delavci. Vrednost delovnih strojev in naprav je narasla na 310 milijonov starih dinarjev.

Danes opravlja obrat srednja, tekoča in generalna popravila kmetijskih strojev in naprav, osebnih in tovornih avtomobi-

lov, avtoelektroagregatov, diesel tlačil, hidravličnih naprav... V obratu je tudi kovinska delavnica, kjer izdelujejo razne dele za kmetijske stroje: škarpirne deske, kabine...

Pokojninski zakon ni v skladu z ustavo

V prejšnji številki našega lista smo navedli nekaj osnovnih razlogov, zakaj je pokojninski zakon protustaven. Danes nameravamo navesti nekaj izhodišč, po katerih bi naj bil urejen novi pokojninski zakon, ki ga mora zvezna skupščina sprejeti do 1. avgusta 1969. Poleg tega obenem odpiramo v našem listu širšo debato o novem zakonu.

Če pogledamo sedanji pokojninski režim, vidimo, da ne temelji na strogih matematičnih izračunih. Pri nas nihče ne sprejema pokojnine iz svojih vlog v pokojninski sklad. Nasprotno, pri nas smo do sedaj le strogo upoštevali materialno osnovo, ki se je od prispevkov zbirala v pokojninskem skladu.

Vrnimo se nekaj desetletij ozroma, kako so imeli urejeno pokojnino naši praočeti in matere. Za svojo življenja so toliko delali in vlagali v svoja gospodarstva (s tem so si postavljali materialno bazo), da so jih lahko na stara leta na teh kmetijah preživljali njihovi otroci, kar bi naj predstavljalo redno delovno silo ozroma dodatek k materialni osnovi pokojnine.

Kljub protustavnosti današnjega pokojninskega sistema pa ne moremo pokojnine smatrati kot mogočino. Upokojenci imajo pravico do pokojnine, ker so s svo-

jim delom tudi pripomogli k takšnemu materialnemu stanju domovine. Toda v tem sistemu ne moremo podpirati dejstev, da prejemo upokojenci za isto delo razlikne pokojnine. Vzemimo primer dveh čistilk. Ena dela v šoli, druga v kakšnem večjem podjetju. Njuni plači sta precej različni, čeprav obe enako delata, verjetno pa je delo snazilke v šoli še težje, ker nima na razpolago vseh tehničnih pripomočkov kot ona v večjem podjetju. Se bi lahko naštevati podobne primere. Se večje razlike v višini pokojnin pa sonastajale med »stariši« in »novimi« upokojenci. Dejstvo je, da je naše gospodarstvo precej dinamično, cene dobrinam pa še niso ustale. Zato tudi valorizacije pokojnin teh niso izenačevale, ampak so samo večale prepad med višinami pokojnin, ki so jih dobivali upokojenci za isto delo.

Da ne bi več prihajalo do takšnih razlik, bi morali vsaj v pokojninskem sistemu izenačiti delavca z delavcem, učitelja z učiteljem, snazilko s snazilko ipd. Takšnih primerov je še mnogo, nastajajo pa zaradi tega, ker pri nas v praksi še ni uvedeno pravilo »za enako delo enako plačilo«. Zakaj nastajajo takšne razlike? V Sloveniji imamo bogate in revne občine, imamo močne in revne gospodarske organizacije. Primer, ki je karakterističen, je plačilni sistem v šolstvu. Kolikor imamo občin, toliko imamo različnih plač učiteljev. Samo po sebi se postavlja vprašanje, ali je takšna ureditev pravilna in kdo potem nosi krivdo za tako različne pokojnine.

V težnjah za čimbolj urejen pokojninski sistem se postavlja tudi vprašanje, kako razdeliti upokojence. Verjetno bi bila najboljša razdelitev po razredih. V kolikor razredov bi upokojence razvrstili, pustimo strokovnjakom. Raje pogledajmo, kako bi določili vrednost pokojnine.

Zanimiv je predlog, po katerem bi vsak razred dobil določeno število točk. Vrednost točke bi se

mobilo. Ker so ob cesti — zraven bo tudi nova bencinska črpalka —, bodo morali to dejavnost razširiti. Čeprav je njihova osnovna naloga skrb za kmetijsko mehanizacijo, menijo, da ni rečeno, da ne bi smeli izpopolnjevati drugih dejavnosti. K temu jih silijo razmere, predvsem pa vedno večji promet ob razvijajočem se turizmu.

V obratu, ki vsa leta rentabilno posluje, mislijo v bodoče tudi na zamenjavo že dotrajanih strojnih naprav z novimi sodobnimi.

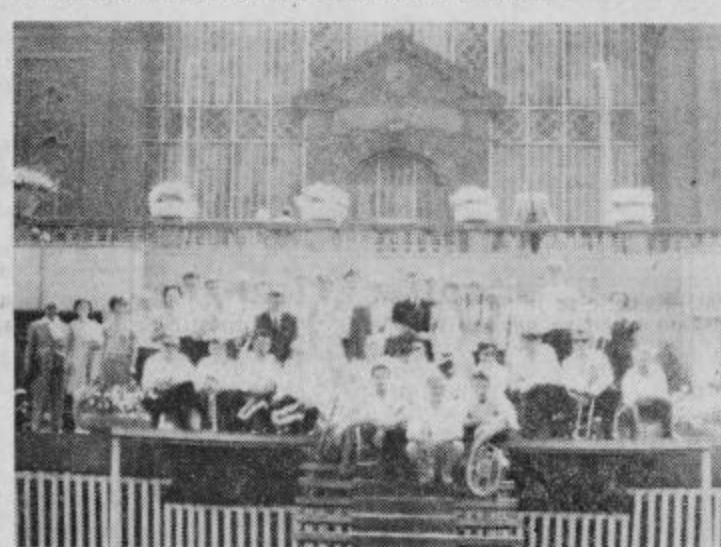
Obrat ima poleg manjših še dva sodobna kombajna velikih kapacitet za žetev žita in spravljajanja koruze. V bodoče bodo nabavili še več teh strojev. Pocenijo in pospešijo spravo. V obratu mislijo tudi na to, da bi s kombajni velike zmogljivosti opravljal storitve tudi drugim kombinatom in posevkom. Tako ima obrat vsestranske možnosti razvoja. ZR

izračunala s seštevkom vseh točk upokojencev. S to vsoto pa bi določili vsoto vseh prispevkov za socialno zavarovanje. Takšna vrednost točke bi bila najrealnejši odraz trenutnega gospodarskega stanja, valorizacije pokojnin bi odpadle, ker bi se lahko vrednost točke od časa do časa stalno izračunavala.

Ko bi določili število točk, pa ne bi smeli pozabiti na obvezna delovna leta. Zato bi bilo sedaj — po šestem kongresu Zveze sindikatov Jugoslavije, kjer so predlagali skrajšanje delovne dobe, zanimivo spregovoriti tudi o tem.

(Dalje prihodnjico)

ORMOŠKA GODBA NA PIHALA V PRAGI

V predzadnji številki našega lista smo vam posredovali razgovor z dirigentom ormoške godbe na pihala, ki je pred nedavnim gostoval v Pragi, kjer je imela v znamenitem parku Julija Fučika svoj samostojen promenačni koncert. Na našem sponetku lahko vidite ormoške godbenike v krogu svojih gostiteljev tik po končanem koncertu in pred trenutkom, ko so si v slovo še enkrat segli v roke ter si zaželeli: »Kmalu spet — na svidenje!«

P. S.: Gostovanja na Češkem so se udeležile tudi ormoške dvojčice — glasbenice, o katerih lahko berete obširen reportažni zapis v današnji številki našega lista. J. S.

Kako ocenjujejo v »Slov. gorica«

prodajo in potrošnjo vina

Haloški in slovenjgoriški vinogradniki končujejo zadnja škropljenja vinske trte. Nekatere sorte je prizadel spomladanski mraz. Na pridelek je vplivala tudi letošnje muhasto vreme. Večje katastrofe, ki bi jo povzročila toča, za sedaj še ni bilo. Strah pred točo še vedno najbolj skrbi naše vinogradnike. Kljub temu da so trsi letos še kar obloženi z grozdomi, si vinogradniki ne upajo prav ocniti letošnje letine. Pravijo, da bodo takrat, ko bo mošt že v sodu, lahko rekli pravo oceno.

Vinogradniki in podjetja z vinom skrbijo tudi padec potrošnje vina za 40 odstotkov v Sloveniji, kjer je zadnje čase tudi vedno več vinotočev, ki konkurirajo domačim podjetjem. V Ljubljani bo kmalu vinski sejem. Vzorce vin so že ocenili. O teh in podobnih vprašanjih v zvezi z vinom smo se pogovarjali z inž. JANJEM GONCEM, direktorjem »Slovenskih gorica«, obrata KK Ptuj.

O poslovnih rezultatih obrata je dejal, da so slabši kot prejšnja leta. Promet z vinom je padel za 20 odstotkov. Glede na neugodne carinske pogoje je stagnacija tudi pri izvozu vina, predvsem na zahod.

Naše proizvodne cene vina so tako visoke, da ne moremo konkurirati izvoznikom iz Španije, Francije...

Da je prodaja na domačem tržišču slabša, so krivi tudi vinotoči, ki jih je vedno več. V bivšem mariborskem okraju jih je več kot 150. Tudi kvaliteta njihovega vina ni najboljša. Po neuradni oceni prodajo na blyšem mariborskem področju do 450.000 litrov vina mesečno.

Zal ugotavljajo, je dejal inženir Gönc, da okoli 50 odstotkov vina lastne proizvodnje niso prodali. Vzrok za to je v že omenjenih dejstvih. K temu so pripomogle tudi previsoke cene v prodaji. Sicer bi bilo prav, da bi zaloga vina ležala v kleti vsaj leto dni, a današnji finančni pogoji tega ne dopuščajo.

Glede na velike kletne kapacitete je zagotovljen prostor za letošnji pridelek.

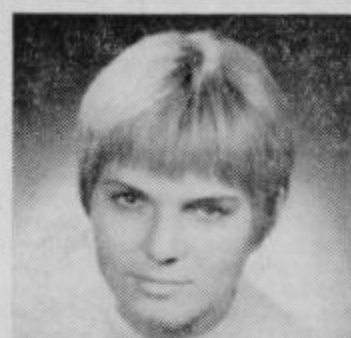
Cene mošta bodo kot vsako leto tudi letos določili tik pred trgatvijo.

O letošnjem vinskem sejmu smo zvedeli, da se tudi »Slovenske gorice« kot vsako leto tudi letos nanj pripravljajo. Na razstavišče bodo postavili paviljon, ki ga bo tudi letos krasil stajerski klopoteč. Gostom bodo poglobili s stajerskimi specialite-

RAZGOVOR Z NOVO PEČENO UČITELJICO TONČKO MATJASIČ IZ SAKUSAKA PRI JURŠINCIH

Iz šole v šolo

V današnjem razgovoru vam predstavljamo mlado učiteljico Tončko Matjašič iz Sakušaka pri Juršincih, ki je letos končala učiteljsko in je trenutno doma na počitnicah, kjer se, kot pravi, že pripravlja na čimbolj uspešen start v svojem pedagoškem poklicu.

Tončka Matjašič

S Tončko sva pravzaprav že stara znanca, saj naju je pot večkrat vodila skupaj v Maribor in še večkrat domov v naše lepe Slovenske gorice. Ko sem jo v prejšnjem tednu po dolgem času zopet srečal v Ptuj in jo povprašal, kako je kaj v šoli, mi je s ponosom in s smehljajem na ustih povedala, da je uspešno končala učiteljsko in da čaka na svojo prvo zaposlitev... Čestitam, zares iskreno čestitam! Tončka je bila štipendistka

skupščine občine Ptuj in zato iskranjem zaposlitve nima posebnih problemov. Najprej je bila dodeljena na osnovno šolo v Podlehniku, pozneje pa so prvotno zamisel spremenili in ji dodelili, da bo prvi kraj njenega službovanja osnovna šola v Vrtomarcu. S krajem službovanja je zadovoljna, saj je, kot pravi, blizu svojega doma, ki ga vedno rada obiskuje.

Na vprašanje, kako preživlja počitnice, mi je Tončka odgovorila, da opravlja v tem času dela na kmetiji vsa kmečka dela in opravlja ter da se pri tem kaj dobro počuti. Starši so ji veliko pomagali pri šolanju in zakaj ne bi pokazala vsaj dobre volje, da jim želi vse to vsaj deloma povrniti. Tončka se tega zaveda. Sedaj med počitnicami večkrat pase krave. Na paši najde dovolj časa, da je že nekajkrat prelistala učni načrt za tretji razred osnovne šole, ki ga bo v tem šolskem letu poučevala. Kot tajnica mladinske organizacije Juršinci je aktivna tudi na tem področju. Pravi, da jo najbolj boli kulturno-prosvetno mrtvilo po naših slovenjgoriških krajevnih centrih in ne preveč svetle perspektive mladih, ki ostajajo kot gospodarji na slovenjgorskih kmečkih domačijah.

Tončka ima pred seboj še velike življenjske načrte. Najprej si seveda želi, da bi se uspešno vključila v pedagoško delo in v svojo novo delovni kolektiv ter da bi svojim bodočim učencem lahko posredovala čimveč potrebne znanja in dobre pedagoške in življenjske vzgoje. Drugo leto želi nadaljevati študij na pedagoški akademiji v Mariboru, uresničiti še mnogo drugih načrtov in, ko bo napočil za to primeren čas, si želi ustvariti tudi tople dom in družino.

Iz najinega razgovora bi sklepali, da se Tončka v celoti zaveda svojega poslanstva, ki ga bo od pričetka letošnjega šolskega leta dalje opravljal v vlogi pedagoške in prav gotovo tudi družbenopolitične delavke. Ob koncu razgovora mi je zaupala, da zelo rada pleše, zbira razglednice, si zapisuje afornizme (kratke duhovite izreke, ki nosijo v sebi veliko resnice) — skratka, da je pač dekle, ki mnoge druge njene sovrstnice vendar v nekaterih ozirih nekoliko drugače — svojstvena.

Tončko sem vam poskušal predstaviti takšno, kot je — vsem njenim načrti in željam — kot mlado učiteljico in kot predstavnik mladih v Slovenskih gorica. Ne vem, če mi je to v celoti uspelo. J. S.

V soboto za spremembo

na Madžarsko do Blatnega jezera

Zadnja leta, posebno pa lansko leto, je naša oblast našim državljanom tako poenostavila obisk, turistični izlet ali kaj podobnega v tuje države, da to lahko vsakdo izkoristi. Tudi za tujce so naše meje vedno bolj »odprte«. K nam jih prihaja iz leta v leto več. Obmejni prehodi so vedno polni. Postali so že ozko grlo, predvsem v poletni turistični sezoni. Naši ljudje, med njimi mnogi Ptujčani, vse česče hodijo v sosedno Avstrijo in Italijo, posamič z osebnimi avtomobili ali pa v skupinskih izletih. V teh deželah je bilo že toliko naših, da so naši bralci že seznanjeni s prehodom v te države, kaj se tam dobi, kaj se izplača tam kupiti ali prodati in podobno.

Ker so zadnje čase razširili prvi Ptujčani, ki so bili na Madžarskem, različne vesti o tej deželi, predvsem o Blatnem jezeru, me je zanimalo, kako je kaj s potovanjem v to deželo. Prejšnjo soboto sem imel priložnost sesti v avtomobil in z dvema prijateljskima obiskati Blatno jezero. Prostor mi ne dopušča, da bi na široko opisoval vse, kar sem videl in doživel. Skušal bom opisati za vas morda le najbolj zanimive stvari, čeprav je to zelo relativno, ker ima vsak človek svoja interesna področja.

Iz Ptuja smo se odpeljali proti Ormožu in Središču. Tod smo se močno začudili, kako je mogoče, da tako važna mednarodna tranzitna cesta, ki povezuje Italijo z Madžarsko in drugimi vzhodnimi državami, na odseku med Ormožem in Obrežem na slovenski strani in med Središčem in Nedejljščem na hrvaški strani še vedno ni asfaltirana. V Čakovcu smo zagledali kašipot za Budimpešto. Murško Središče je bil zadnji naš večji kraj. Na asfaltni cesti proti meji, polni mnogih ovinkov, smo srečavali kolone avtomobilov, največ češke registracije. Med njimi je bilo tudi precej madžarskih avtomobilov. Največ jih je bilo iz tovarne Skoda na Češkem, pa tudi trabantov z Madžarske ni manjkalo. Presenetljivo veliko je bilo tudi čeških turistov z motorji java. Omenjena vozila smo največ sre-

čali pozneje na madžarskih cestah, kjer je bilo le malo boljnih avtomobilov.

Po kratkem pregledu na naši carinarnici smo zapeljali na murski most. Mene in prijatelje, ki smo vajeni enostavnih in hitrih prehodov v Avstrijo ali Italijo, je na drugi strani reke presenetil madžarski stražar z brzo strelko. Presenetili sta tudi dve strelko. Presenetili sta nas tudi dve močni zapornici, med katerima je carinarnica. Vsi, tudi turisti iz drugih držav, smo morali zamenjati svoj denar za madžarske forinte. Vsak Jugoslovian je moral zamenjati pet starih tisočakov. Dobili smo vsak 120 forintov. Za en forint smo dali 42 starih dinarjev. Ob jezeru so nam pozneje ponujali forint za 25 starih dinarjev.

Do Blatnega jezera smo se peljali po tipični panonski pokrajini. Dokaj dobra cesta, na več odsekih po več kilometrov povsem ravna in le nalahno valovita, je peljala med velikimi, že požetimi njivami pšenice. Na korozi se je poznalo, da suša tudi sosednjim kmetijcem ni prizanesla.

Sredi te nižine smo ugledali Blatno jezero. Ko je stevec pokazal 86 km vožnje od državne meje, smo prispeli v mestce Fonyód ob jezeru. Ob jezeru je veliko vikend hišic, avtokampov, taborov in restavracij. V mestu je tudi večji hotel Siraly, ki je bil zaseden. V nem je bilo trenutno največ turistov iz Vzhodne Nemčije. S prijatelji smo prespali vsi trije v zasebni sobi za 120 forintov (okoli tri tisoč starih dinarjev).

Tudi hotelske cene so bile primerne za naš žep: juhe od 3—5, solate 1,8—3,2, golaž 17,70, svinjska pečenka z rižem 17,30, polnjena paprika 18,60, pariški zrezek z rižem 19 forintov. Tudi plače se ni bilo treba odreči. Hotel bi po naše sodil v kategorijo B.

Zal ne morem opisati, kakšno je kopanje v jezeru. Na nesrečo je bilo slabo vreme. ZR

KAKO UREDITI STUDENČNICO?

O stalnem slabšanju stanja Studenčnice, ki se vedno bolj zarašča in zamulja, smo že poročali. Kakšne so možnosti za ureditev tega potoka, nam je povedal Branko Bartol, šef sekcije vodne skupnosti v Ptuj:

Studenčnica ni naraven vodotok v običnem smislu. Ne dobiva direktno meteornih voda. Zbira samo podzemne vode. Zato nivo vode ne naraste. Visoke vode, ki se pojavljajo od časa do časa v Studenčnici, so izvirale iz Drave. To se ne bo več dogajalo, ker je zgrajen na desnem bregu Drave visokovodni nasip, ki preprečuje poplave desnega brega in s tem tudi vdor visoke vode v Studenčnico.

Voda, ki prihaja podtalno v Studenčnico, izvira v pohorskih potokih, ki ponikujejo v gramozni plasti Dravskega polja. Z gradnjo hidroelektrarne SD-1 je ta podtalna voda znatno nižja. Vode je manj tudi zaradi potrošnje v Kričevem in Ptuj, ki jo črpa vožvod.

Poudariti je treba, da je ta podtalnica izredno kvalitetna tako po kemijski sestavi kakor tudi v bakteriološkem smislu. V bodoče se bo lahko uporabljala samo za oskrbo z vodo in za tako industrijo, ki potrebuje kvalitetno vodo. Dotoka vode v Studenčnico bo žal vedno manj.

Z namenom, da bi se Studenčnica v bližini Ptuja uredila, je sekcija za Dravo že pred leti na-

pravila koncept projekta, po katerem bi morali odstraniti vse umetne jezove in zožiti profil. Po temeljitnem iščenju bi dobila Studenčnica zopet naravni značaj, kor kar ga ima sedaj v spodnjem toku za Pinterjevim mlinom.

Količina vode je omejena. Z dodatnim odvzemom je bo še manj. Globina vode bo minimalna. Studenčnica bo bolj primerna za ribogojstvo, kakor za čolnarjenje. Za ureditev Studenčnice so možne še druge variante. Vodna skupnost Drava — Mura v Mariboru izdeluje projekt za ureditev Studenčnice.

Poleg navedene variante je možno Studenčnico urediti tudi tako, da bi imela večjo globino. Če tega ne bi naredili, bi bila voda skoraj stoječa, saj je dotok premajhen. V ta namen bi morali strugo z bagrom poglobiti. Odstraniti bi bilo treba travo, trstiko ipd. V tem primeru bi morali zavarovati obrežje z obrežnimi zidovi ali s tlakovanimi brežinami. Ta način izvedbe je seveda znatno dražji.

Projekt, kako urediti Studenčnico, bo izdelan po vsej verjetnosti v enem mesecu in bo dan v široko razpravo Ptujčanom. Upravni odbor uporabnikov hidroelektrarskega sistema Ptujsko polje je letos odobril 500 tisoč starih dinarjev za začasno iščenje Studenčnice. Studenčnico bo čistila krajevna skupnost iz Ptuja. Uspeh iščenja bo je začelno

MLADINSKI AKTIV JURŠINCI

Želimo več razumevanja in sodelovanja

V zadnjem času pri nas sorazmerno veliko govorimo in pišemo o aktivnosti, še večkrat pa o neaktivnosti mladih. V mnogih zgrešenih mislih in v subjektivnem gledanju posameznikov so mladi postali pasivna in neinteresirana družbena sila, ter tarča upravičene, še večkrat neupravičene kritike, ki se nam kot bumerang vrača s številnimi dejstvi in vprašanji, ki odražajo naše lastne neaktivnosti in nerazumevanja do dela in dela mladih. Vse premalo se zavedamo, da so mladi — naši sinovi in hčere — plod današnjega časa ter plod naše osebnosti, družinske in končno splošne družbene vzgoje. Mladi se učijo na našem delu, na uspehih in neuspehih ter na napakah, ki jih delamo doma v krogu družine, na delovnih mestih ter v splošnem družbenem življenju.

Boris Golob

Se posebej pereči so problemi naše mladine, ki je v mnogih krajinskih centrih odrezana od kulturno-prosvetnega in splošnega družbenega življenja ter zatesnjena v začarani krog spekulativnih problemov Slovenskih gor. Na Haloz, kjer mladi živijo v premenjenem tempu, kot so ga spremenili njihovi očeti in mame.

Ne tudi sam izhajam iz Slovenskih gor, so mi ti problemi prav gotovo dobro znani. Za primer bomo tokrat obravnavali delo in probleme mladinske organizacije Juršinci. K razgovoru sem povabil Borisa Goloba, novo izvoljenega predsednika

mladinske organizacije. Tončko Matjašič, sekretar mladinske organizacije, in mladinko Ido Podhostnik.

Imenovani predstavniki mladinske organizacije Juršinci so v razgovoru samokritično priznali, da delo njihove organizacije ni zadovoljivo ter da že nekaj let nazaj organizacija ne opravičuje svojega obstoja. Od nekaj več kot 120 članov organizacije zadovoljivo deluje v mladinskem aktivu le 10 do 12 mladincev in mladink. Kot glavno oviro za svoje delo navajajo problem mladinske sobe, v kateri bi se lahko sestajali, ne preveč pohvalen odnos nekaterih staršev, ki še vedno vidijo v sestajanju mladine in v njihovem organiziranem delu izpričnost in pohujšanje, ter premalo razumevanja in akcijskega povezovanja z drugimi organizacijami v Juršincih. Mladi se sicer aktivno uveljavljajo v delu prosvetnega društva in so letos sodelovali pri uprizoritvi dveh odrskih del, in sicer Desetega brata in Jurija Kozjaka. Poleg nekaj sestankov z maloštevilno udeležbo so pred nedavnim organizirali izlet na Bled, v Bohinj, v Vrbo, Vintgar in k slapu Savice, in to je bilo v tem letošnjem letu vse. V nedeljo, 11. t. m., prireajo v prosvetni

dvorani veselico, od katere pričakujejo določen denarni izkupiček, s katerim bodo poravnali nekatere najnujnejše izdatke za nadaljnje delo aktivna.

Notranjost prosvetne dvorane v Juršincih je neurejena. Polomljene klopi in kulise ter zamazane stene dajejo videz vsega drugega, samo kulturne zgradbe ne. Juršinski mladinci pričakujejo, da jim bo tamkajšnja krajevna skupnost odstopila v uporabo eno izmed trenutno treh praznih sob v prizidku prosvetne dvorane. Menijo tudi, da se je kinoprojektor, ki ga ima že več let v skladišču prosvetno društvo, dovolj zaležal, da bi končno le lahko začel služiti svojemu namenu in vnašati v kraj nekoliko bolj pospešen utrip življenja.

Naj mi Juršinci ne zamerijo, če sem tokrat nekoliko pometel pred njihovim pragom. Res je, da tovrstni problemi tudi v drugih krajevnih centrih niso mnogo boljši, vendar jim to naj ne bo v opravičilo. J. S.

Iz razgovora z najstarejšim Bistričanom:

„Še ne nameravam tako hitro umreti“

Ni mi bilo težko najti najstarejšega Bistričana. Na matičnem uradu v Slovenski Bistrici so mi povedali, da je to Jože KOREN, stanujoč na pri Gregoričevi mami v Zgornji Bistrici 124.

Na vrtu je Gregoričeva mama lupila krompir. Povprašal sem, kje so oče Koren, njen kazalec pa mi je pokazal pot v kuhinjo. Ko sem stopil čez prag, sem bil že v večji kuhinji, kjer je sedel čil starček sklonjen nad časopisom. Sele ko sem malo glasneje rekel dober dan, se je obrnil in mi odzdravil. Ko sem vprašal, kje je oče Koren, mi je odvrnil, da je to on. Skoraj nisem mogel verjeti, saj bi mu jih človek ne prisodil niti osemdeset, on pa se je pohvalil, da gre že v stoto leto svojega kratkega življenja.

Sedla sva za mizo in v nekaj stavkih mi je s preprosto besedo opisal svoje življenje. Kot mlad fant je živel doma in hodil v šolo, kjer se je naučil čitati in pisati. Kasneje se je na Spodnji Polskavi izučil za kovarja. Nato je bil zaposlen v tovarni, ki se sedaj dela oziroma predeluje aluminij pod obronki Pohorja. Življenjska pot pa ga je vodila zelo daleč od domačih krajev. Tri leta je sodeloval tudi v prvi svetovni vojni. Udeležil se je bitk na romunski in bolgarski meji, kasneje pa je sodeloval tu-

di v bitkah na Piavi na italijanski fronti.

Jože Koren pred Gregoričevim kmetijo

Se prej je bil v službi pri policiji, vendar je po nekaj letih v tej službi zbolel in tako to službo tudi opustil. Sedaj pa že več kot trideset let živi pri Gregoričevi mami. »Dvakrat sem bil tudi ožen, vendar se je obema ženama mudilo na oni svet, tako da sem že dolgo let sam,« je pripomnil s težkim srcem.

Med kramljanjem sem bil precej nestrpen, zato sem si prižgal cigareto, ki sem jo ponudil tudi

njemu. Ni se je branil; povedal mi je, da kadil že vse življenje in da se tudi sedaj na stara leta ne bo odrekel tobaku.

»Ja, pa vinu se tudi ne bom odrekel,« je pripomnil. Mati stea pan zpebšrš-Gre j ndm Gregoričeva pa je povedala, da nekako pred desetimi leti vina ni pil pol leta. V tistem času je tako shušal, da so vsi mislili, da ga bo vzelo. Ko pa je po njenem nasvetu zopet prijel kupico, se mu je zdravje povrnilo.

Ob koncu najinega razgovora sem ga hotel vprašati za recept, kako bi tudi jaz dočakal tako častljivo starost. On pa je bil hiter in kratek:

»Ja, jaz še ne nameravam tako hitro umreti, vsaj petindvajset let še moram dočakati!« je dejal stoletnik Koren.

Ob slovesu sem mu obljubil, da se bom zopet oglašil v februarju prihodnjega leta, ko bo Jože KOREN slavil stoletnico, ter ga presenetil s skromnim darilcem. SE NA MNOGA LETA, OČE KOREN! -b

Važno je plačati, ne pa pomagati

Dogodek, ki ga nameravam opisati, se je že večkrat pripetil. O tem so že tudi pisali časopisi, vendar se še dogajajo. Torej ni važno, kje se je zgodil zadnji primer, važno je, da se je zgodil.

Blizu neke ambulante v eni naših občin, za katere izhaja Tednik, se je pripetila lažja prometna nesreča. Sopotnica voznika je bila lažje poškodovana in ker še ni bilo rešilnega avtomobila in ker nismo vedeli, kdaj pride, sem sopotnico odpeljal v najbližjo ambulanto ali zdravstveni dom. Bilo je nekaj minut čez drugo uro, ko sem ranjenko pripeljal v čakalnico. Ko sem osebo, ki je še bilo na delu, razložil, koga sem pripeljal, so mi rekli, naj bolnico pripeljem naprej. Površen pregled njene ranjene glave je izvaljal različna mnenja. Toda to ni važno. Važno je dejstvo, da ni nobeden bolnični ponudil sedeža, čeprav se ji je zvrtele. Sele takrat je vstal bolničar in ji rekel, naj stopi za njim v drugo sobo, kjer je na ranjeni del glave nalepil obliž.

Ob tem ne smem pozabiti povedati, kaj se osuženci delati. Vsekakor so bili v živahnem pomenu, ker je sestra pletla, bolničar je sedel na stolu, čistil je prae vtako sedla na stola, medtem ko je drugi mož slonel na pisalni mizi. Ko je bolničar poškodovanko previl, je nastopilo vprašanje, ali bi poklicali rešilni voz in bolnico odpeljali v bolnišnico zaradi temeljitejšega pregleda poškodbe. To pa je bilo potrebno tudi zato, ker je bolnica spoznala voznika šele takrat, ko je zapustila ambulanto. Vendar rešilnega voza niso klicali niti na vse prigovarjanje bolničarju. Vse se je ustavilo pri vprašanju KDO BO PLACAL BOLNIŠKI VOZ. Takšen odnos me je izredno začudil, ker bi lahko bila bolnica težje poškodovana in kdo bi potem odgovarjal zaradi zakasnelega prevoza bolnice v bolnišnico? I. K.

RADO BRAUČIČ, umetnik -amater iz Ormoža

O njem govorijo njegova dela

Danes je gost našega lista RADO BRAUČIČ, ormoški umetnik amater, ki zavzema med ormoškimi ustvarjalci prav gotovo najvidnejše mesto in zasluži, da ga predstavimo širši javnosti. Rado je svojevrsten umetnik amater, ki se ukvarja z rezbarstvom, izdelovanjem lesorezov in umetniškim oblikovanjem starih kore-

dovolj zanimive paše za oči. Na policah, na stenah in v kotih so v posebno posrečenem razporedu razstavljeni njegovi izdelki, ki poživljajo sleherni kotiček njegovega stanovanja in ustvarjajo v njem videz nevskadnega umetniškega življenja. Ko sem opazoval njegova dela, skratka nisem mogel verjeti, da so ti izdelki plod njegove povsem amaterske ustvarjalnosti, ki ji lahko povsem upravičeno rečemo — umetnost.

RADO je po poklicu strojni ključavničar in je v tem poklicu tren, nezaposen. Z rezbarstvom in z izdelovanjem lesorezov se je začel ukvarjati pred približno štirimi leti. Njegovi nevskadnji izdelki so kaj hitro zamikali javnost in našli svoje mesto v posameznih gostiših v JERUZALEMU, v GOSTILNI PRI HAVLA-SU V ORMOŽU in v nekaterih družinskih stanovanjih. V letošnjem letu je razstavljal tudi na razstavi slikarjev amaterjev v Ormožu, kjer je bil deležen zelo pohvalnih in spodbudnih kritik. Na tej razstavi je razstavljal svojega znamenitega »Starčka« in »Trgatev s prešanjem«. Takoj po razstavi je obe deli tudi z lakoto prodal. Njegovega »Starčka« je kupil kmetijski kombinat v Ormožu, »Trgatev s prešanjem« pa na priporočilo avstrijskega akademkega slikarja Kurta Cube neki avstrijski državljani. Omenjeni avstrijski akademski slikar se je zelo pohvalno izrazil o njegovih delih in jih ocenil kot nevskadno ustvarjalnost amaterja. Zelo zanimiva je ugotovitev, da se za njegova dela, ki so po večini izraz motivov iz Slovenskih gor, veliko bolj zanimajo tudi državljani in umetniki, ki bi ga zelo radi pritegnili v krog svojega delovanja. To dejstvo, pre-

Rado Braučič

nin, ki jih najde ob Dravi. Zelo zanimivi in privlačni so tudi njegovi izdelki, ki jih napravi iz korenin vinske trte.

Ko sem ga v torkel obiskal na njegovem domu, sem imel povsod, v katerikoli prostor sem stopil,

Zamislite si, kolikokrat je moral Rado zarezati v les, da je dobil obrise Robbovega vodnjaka!

POKVARJENI TELEVIZORJI

Nedvomno ob večerih tudi večina Mariborčanov rada sede pred televizor. Toda ta čudežni aparat se velikokrat pokvari. Pri servisu EI Niš prejema na dan v povprečju 30, pri Ferromoto TV servisu od tri do pet in pri TV servisu Bodočnost od 25 do 30 televizorjev.

Šoferji, v šolah pozor!

Novo asfaltirani odsek med Hajdino in Slovensko Bistrico je marsikateri šoferja razveselil, toda odcep ceste v Šikolah v dolžini dvesto metrov je ostal neasfaltiran.

Tako vsak voznik pred tem odsekom ceste zasledi opozorilno tablo z maksimalno hitrostjo 50 kilometrov na uro. Toda kako se počuti voznik, ki pripelje s to hitrostjo na neasfaltirani del ceste? Niso redki, ki vzklíknejo: »Joj, moj avto!« In ne zaman. Ta del ceste je popolnoma brez gramoza, avtomobil pada iz luknje v luknjo, ki je druga večja od druge. Problem predstavlja tudi prehod na asfalt in narobe, kjer je višina razlika skoraj dvajset centimetrov.

Zato se vozniki upravičeno sprašujejo, ali ni za ta del ceste nobenega cestarja, ki bi vsaj vsakih štirinajst dni poravnal in zasipal luknje, da voznikom ne bi bilo treba preklinjati cestarjev in cestne uprave ali krajevnih skupnosti, kdor pač že upravlja ta del ceste, zaradi njihove malomarnosti. — b

Okrepiti kontrolo in odgovornost

Zadnji meseci so prinesli v priredbah, ki jim najbolj uresničevajo gospodarske reforme precej novega, predvsem pa težnje, naj bi se čimprej uredile določene nepravilnosti. Tako bi se naj zavlo osebo bogatenje, povečala bi se naj kontrola inšpekcijskih služb, državljan pa bi naj postal bolj odgovoren do svojega dela. Osnovni izvajalci bi naj bile občine in družbenopolitične organizacije, ki bi po svojih močeh pomagale.

Obiskal sem skupščino občine Slovenska Bistrica, kjer mi je tajnik Stevo Eberl odgovoril na nekaj vprašanih.

Ce pogledamo gospodarstvo v celini, moram reči, da niso potrebni nobeni večji posegi. So pa imela nekatera industrijska podjetja v prvem polletju določene težave, ki so jih že prebrodila. Kljub določenim uspehom bo treba v nekaterih podjetjih sprejeti kadrovske strukture, ki je v zahtevno stopnjo izobrazbe. V občini imamo tudi nekaj zabavnikov, ki imajo glede na svoje lokalne oziroma obrti precejšen promet, vendar mislim, da pri teh ni prišlo do večjega osebnega bogatenja. Kljub temu bomo uvedli kontrolo. Zaradi tega bomo v bodoče povečali tudi inšpekcijsko finančno kontrolo, da ne bi zabavniki toliko zaslužili, da bi to ustvarilo našo socialistično ureditev.

Do določenih sprememb pa bo moralo priti tudi v davčni politiki. Ker kmetije težko zmorejo sredstva za odplačevanje davkov. Predvsem je kritično spomladansko obdobje, ko je potrebno v kmetijstvu precejšnje vlaganje. Vreditev, finančni efekt pa se počne šele poleti oziroma jeseni. Zato smo v prvi polovici leta tudi zaostanku s plačevanjem davkov, kar pa bomo nadomestili v drugi polovici leta. Zraven tega smo vsem, ki so prijavili na svojih nasadih in poljih škodo zaradi vremenskih nepravil, ki so prizadele njihovo proizvodnjo, zmanjšali davke. Nekaj pa bo treba urediti tudi v socialnem zavarovanju

kmetov, ker si morajo ti, kolikor niso poravnali davčnih obveznosti, sami plačati stroške pri zdravniku.

Poseben problem so obrtniki, ki zaposlujejo več delovne sile, kot je imajo prijavljene. Problem zave pa so tudi popoldanski obrtniki, ki se ukvarjajo z vsem mogočim razen z uslužnostnim dejavnostmi, s čimer bi se naj popoldanski obrtniki ukvarjali. Tukaj se kaže predvsem problem naše

inšpekcijske službe in njene učinkovitosti. Predvsem pa se v inšpekcijski službi opaža manjša strokovnost. To je posledica več vzrokov. Eden glavnih so tudi osebni prejemki. Primer, da ima poslovalca tudi do dvesto tisoč in več starih dinarjev osebnih mesečnih prejemkov, inšpektor pa samo sto dvajset tisoč, zagovorno pričajo o vrednosti posameznega dela.

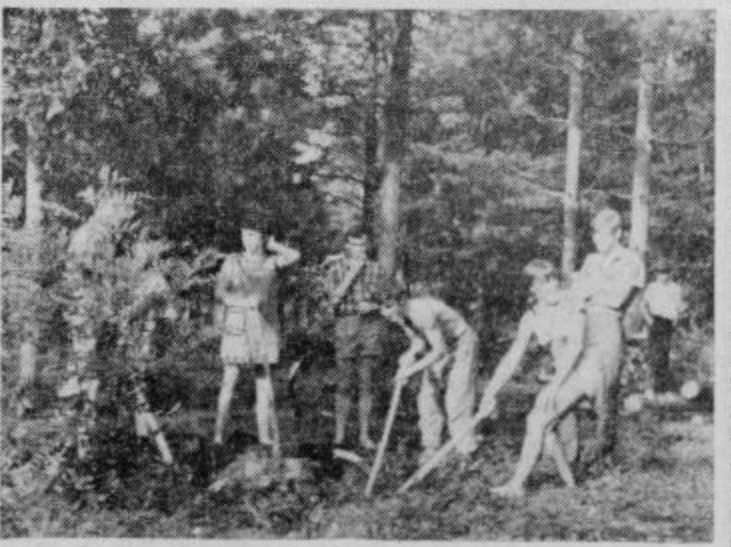
Posledica neefektivnosti davčne oziroma inšpekcijske službe pa je tudi slaba strokovnost, ker je pri nas tak učni sistem. Kdor pa že dobi prakso, bo težko šel v službo, kjer se lahko zameri vsem za tako majhen osebni dohodek. Tako lahko pričakujemo ureditev obstoječih nepravilnosti šele, ko bomo odstranili ovire, ki pa nam jih bo pomagala urediti tudi drugačna delitev dohodka v občini, republiki in zvezli. -b

Iz Kidričevega:

PRIJELI SO ZA KRAMPE IN LOPATE

Marsikateri obiskovalec baze na v Kidričevem se je začudil, ko je videl v okolici večjo skupino mladih, ki možato vihtijo krampe in lopate ter ruvajo pa njne, planirajo itd. Zanimalo me je, kaj hočejo doseči s svojim delom. V razgovoru sem izvedel,

da dela v dveh izmenah — dopoldanski in popoldanski — več kot trideset mladincev. Nameravajo urediti širšo okolico baze na in otroškega vrtca ter tako prispevati svoj delež k ureditvi naselja.

Popoldanska skupina pri delu

Stanovanje v ruševinah

Jurančičevi, oče in hčeri, prebivajo v prostoru, ki bi si ga človek ne izbral za prenočišče - Kaj sta povedali prizadeti strani? - »Kadar dežuje, ne moremo kuhati, kadar piha veter, smo kakor na odprtem...«

V Pekrah pri Mariboru živijo ljudje kakor drugje. V majhnih in velikih, v novih in nekoliko starejših hišah. Jurančičevi, oče in hčeri, pa živijo drugače. V ruševinah. 23 let po vojni živijo v prostoru, ki bi si ga človek ne izbral za prenočišče.

Pa ni bilo zmeraj tako. Nekoč je tu stala hiša in Jurančičevi so nila zgraditi novo hišo, staro pa stanovali v njej kot podnajemniki.

Pa je prišla nova lastnica in sklenila zgraditi novo hišo, staro pa stanovali v njej kot podnajemniki.

Z OBISKA ORMOŠKIH DVOJČICAH MARTINI IN MARIJI LAH TER ŠTEFKI IN JOŽICI PETEK

Štiri dvojčice - štiri odlične glasbenice

V ponedeljek me je pot po naključju pripeljala k Lahovim v Ormožu, kjer sem doživel pravo presenečenje in našel obilo zanimivega materiala za sestavek v našem listu.

Po uvodnih formalnostih, ki so značilna ob srečanju se neznanih ljudi, mi je prijazna tovarišica LAHOVA predstavila tudi svoji osemnajstletni hčerki dvojčici MARTINO IN MARIJO, ki sta obe bolj ali manj že skoraj poklicni glasbenici. Naš pogovor je stekel v prijazni sobici ob turški kavi, brizgancu in »zabeli« iz domače tunke. V našem razgovoru je sodeloval tudi Alojz KRAJNCAN, direktor nižje glasbene šole v Ormožu. Mišlim, da ni treba posebej poudarjati, da sta bili v središču pozornosti našega razgovora simpatični dvojčici Martina in Marija, ki sta si z nekaterimi majhnimi razpoznavnimi razlikami zelo podobni. Do nedavnega sta obe obiskovali srednjo glasbeno šolo v Mariboru, kjer sta dobila spoznanje skrivnosti glasbene umetnosti in še bolj vzljubili svoja najbolj priljubljena instrumenta klavir in flav-

ru - na smeri glasbenega pouka, medtem ko se Marija še ni povsem resno odločila za svoj poklic. Njuna ločitev bo prav gotovo huda in boleča, toda življenje je včasih kruto in neusmiljeno in ne prizanaša, ko gre za ločitev z nekom, ki nam je najdražji in najbolj pri srcu.

Vsa Lahova družina iz Ormoža je pravzaprav muzikalično nadarjena. Poleg Martine in Marije, ki sem vam ju že predstavil, poje mama v ormoškem mešanem pevskem zboru, oče Alojz še vedno rad zabrenka na kitaro, stara mama pa lepo zaigra na ustno harmoniko. Glasba je zelo prijeten konjček tudi sinu TONČKU, ki bo v kratkem končal študij medicine. Lahko bi rekli, da imajo pri Lahovih v Ormožu - družinski orkester v malem.

Ob koncu našega razgovora pa se zopet še za trenutek vrnimo k našima mladima dvojčicama-umetnicama, ki sta se ob moji oceni, katera je večja, malce sporekli. V merjenju v višino je verjetno ne za več kot centimeter zmaga Martina. Sestra Marija ji tega »ponižanja« ni osta-

priznati, da sem v glasbi popoln laik, toda v tistem trenutku sem prav gotovo na široko odprti usta in poslušal nežne zvok, ki so jih izvajale kretne njunih rok. Dolgi kiti, ki sta bahavo vihrali in plesali na njunih ramenih, sta me inspirirali, da sem si vtisnil ta trenutek v spomin pod naslovom: »Mladost, lepota in glasba«.

KONCERT PRI PETKOVH NA HARDEKU

Ko sva se s tovarišem Krajncanom poslovila od gostoljubne Lahove družine, je bil naslednji cilj najinega »glasbenega potovanja« Petkova družina na Hardeku pri Ormožu oziroma njihovi dvanaestletni hčerki-dvojčici ŠTEFKI in JOŽICI, ki obiskujeta peti razred osnovne šole in četrti razred nižje glasbene šole v Ormožu. Ko sva parkirala na dvorišču njihove domačije in povprašala sina SLAVKA po Štefki in Jožici, nama je povedal, da sta na polju, kjer okopavata pesa, in da sta oče in mama v službi. Ni trajalo dolgo, ko sem lahko pozdravil dve povsem enaki - vihravi in zgovorni deklici, ki ju nikakor nisem mogel razločiti. Kaj hitro sem zvedel, da sta vsa leta odlični učenki osnovne in glasbene šole, da igrata pri ormoški godbi na pihala, pri zabavnem ansamblu in pri harmonikarskem orkestru. Sta zelo pridni in priljubljeni doma in v šoli, kjer sta bili letos tudi pohvaljeni. Najbolj zanimivo se jima zdi takrat, ko ju učitelj v šoli zamenjujejo in si izposojata svoji imeni. Kot je to navada skoraj pri vseh dvojčicah, se tudi onidve radi enako oblačita. Njun najbolj priljubljen konjček je glasba, ki jima nudi veliko prijetnega razvedrila. Jožica igra na male bobne, Stefka pa na klarinet. V razgovoru se nam je pridružil še njun starejši brat Slavko, ki igra trobento in je član ormoške godbe na pihala.

Ni čudno, da so pri Petkovih na Hardeku kar trije mladi muzikantje, saj imajo pri hiši klavir, klarinet, harmoniko, trobento in bobne. Oče in mati razumeta svoje mlade glasbenice in jim omogočata, da se v tej smeri tudi izpopolnjujejo.

Ko sem ob koncu razgovora predlagal, da bi se fotografirali, sta Stefka in Jožica kaj hitro pristali na skupen posnetek. »Pa še našo Piko bi lahko vzeli zraven,« sta v en glas zaprosili navihani dvojčici. Nisem vedel, kdo naj bi to bil, toda na ves glas smo se nasmejali, ko so prignali iz hleva majhnega oslička, ki je že enajst let gost pri njihovi hiši. Otroci imajo z njim veliko veselje, saj jih vozi na kopanje, pa tudi v ormoškem pustnem karnevalu vedno nastopa.

Preden sva se poslovila, je na Petkovem dvorišču veselo zadonela poskočna polka. Petkovemu tercetu se je pridružil še mladi harmonikar Milan SARIC. Navihani in za las si podobni dvojčici Jožica in Stefka sta bili v tem majhnem orkestru prav gotovo posebna zanimivost.

Vsem štirim ormoškim dvojčicam - Martini in Mariji Lah ter Štefki in Jožici Petek želi tudi naš list še mnogo glasbenih uspehov in nerazdvojene življenjske sreče.

J. S.

Mladost, lepota in glasba

Martina in Marija Lah pri svojih instrumentih

to. V Mariboru sta obe igrali v šolskem orkestru glasbene šole, že nekaj časa pa pridno vadita in uspešno nastopata tudi v ormoški godbi na pihala, kjer sta - kot pravi njen dirigent Alojz KRAJNCAN - prijetna osvežitev ansambla in neločljiv sestavni del ormoških godbenikov.

Starši so jima za njuno glasbeno prizadevanje že pred nekaj leti kupili klavir, za katerim je njuno najbolj priljubljeno mesto. Njuna mama Pavla mi je povedala, da sta že od malega zelo navezani druga na drugo in da se zelo dobro razumeta. S svojimi vsakodnevnimi vajami za klavirjem in s flavto vnašata v njihov dom prijetno svežino prešerne mladosti, ki jo dopolnjujejo ubrani akordi njihovih instrumentov. Ko ju ni doma, se jim zdi, da je njihov dom prazen in brez življenja. Sedaj, v času šolskih počitnic, sta obe doma, kjer pridno pomagata mami pri gospodinjstvu, vadita na svoja instrumenta, se hodita kopat... Kot vse kaže, se bo v jeseni njuno sestrsko sožitje deloma pretrgalo. Martina oziroma Ina, kot jo doma najraje kličejo, bo nadaljevala študij na pedagoški akademiji v Maribo-

Mladi muzikantje so veselo zaigrali

rančič. Predstavili smo se, in ker očeta ni bilo doma, smo sklenili, da se bomo pogovorili kar z njo. »18 let imam. Dokončala sem osnovno šolo zaposlena trenutno nisem.«

V tej hiši smo že 18 let. Podirali so jo pričeli pred kakšnim letom. Rušili so postopoma, prostor za prostorom. Pred nekaj tedni, na primer, smo odšli v mesto, in ko smo se vrnili, nismo imeli več sobe. Od takrat živimo v kuhinji.

Med njenim pripovedovanjem nam je pogled begal po prostoru. Težko je opisati, kar smo videli.

Desno od vrat je v steni odprtina, pri kateri stoji štedilnik. Poleg tega so v prostoru še kuhinjska omara, pa sobni omari in postelji. Tu je še miza, in to je vse. Pod je razmočen (kadar dežuje, je vode tudi do gležnjev), deske polomljene. Strop, nad katerim ni strehe, je nevarno nagnjen in v kotu se vidi stropno tramovje. Ziveti v tem prostoru torej ni samo zdravju škodljivo, stanovalci so ves čas v smrtni nevarnosti.

»Stanovanje ločimo že precej časa,« je nadaljevala Metka, »pa nas nikjer nečeno. V bližini je nekaj prostih sob, toda tudi tam nas nečeno. Ljudje se nas ogibljejo, kakor da bi bili garjevi. Mi pa trpimo. Kadar dežuje, ne moremo kuhati, kadar piha veter, smo kakor na odprtem...«

Nedavno so nam podrli tudi stranišče. Mi pa čakamo, čakamo, da se bo nekega dne tudi kuhinja podrla. Takrat bomo morda le dobili sobo...«

Ko je končala, je strahoma pogledala v strop, kakor da bi pričakovala, da se bo s adaj adaj zrušil. Mi pa smo se poslovili iz ju prepuštili njeni žalosti.

Odšli smo naprej, v Hrašče, kjer stane lastnica hiše T. M. Hoteli smo ališati tudi njeno menze. Srečali smo jo na dvorišču, se predstavili in pogovor je stekel.

»Hišo sem kupila pred sedmimi leti. V njej so bile tri stranke. Dve sta najemnino redno plačevali. Jurančičevi pa je že prejšnjemu lastniku niso hoteli. Lani sem sklenila hišo nadzidati. Ko sem na obcni dobila dovoljenje, sem prosila stranke, da se izselijo. Dve sta se, Jurančičevi pa se, kljub temu da sem jim priiskrbelo drugo stanovanje, niso hoteli. Tako so ostali v hiši in to sam prišel rušiti. Pozimi so pokurili skoraj celo ostrežje, in tako sem sklenila, da bom zgradila novo hišo, staro pa podrla. Jurančiču sem ponudila drugo stanovanje, toda bilo mu je predrago.«

Ce se bo podrla? No, potem bo že dobil stanovanje, morda kje pod Pohorjem.«

Izvedeli smo dovolj. Poslovili smo se in se odpravili nazaj.

Martina Jurančič je zaposlen kot cestni pometar pri Saagi. Na njegovem delovnem mestu smo povprašali, kako je s stanovanjem. Odgovor je bil kratek: stanovanj ni. To smo izvedeli tudi na oddelku za gradbene in premoženjsko-pravne zadeve občinske skupščine Maribor.

T. Ivic

NIXON DOBIL 692 GLASOV

Na 1. strani že poročamo, da je Richard Nixon kandidat republikanske stranke za predsednika ZDA. Kasneje smo dobili še prva podrobnejša poročila. Nixon je že pri prvih volitvah dobil 692 glasov, 25 več kot jih je potreboval. Rockefeller je dobil 287 glasov, guverner Reagan pa 182.

Jubilej, ki bi šel skoraj v pozabo

PRED 60 LETI V GRADIŠČU

prvi čitalniški shod v Slovenskih goricah

Pred šestdesetimi leti, torej leta 1908, je bil v Gradišču v Slovenskih goricah prvi čitalniški shod za področje Gradišča, Benedikta in Cerkvenjaka.

Tega jubileja se verjetno nihče ne bi spomnil, če ne bi slučajno tov. Rojko iz Gradišča našel na podstrežju slike o tem shodu, ki mi jo je rade volje odstopil za objavo. Tovariš Rojko

Ob 75 - letnici ptujskega muzeja

Ko je leta 1953 praznovalo muzejsko društvo v Ptuj 80-letnico svojega delovanja in tudi muzeja, je izdalo zbornik v spomin na delo tistih mož, ki so si pridobili pri odkrivanju preteklosti ptujskih tal, od ilirskih prek rimskih in staroslovanskih do današnjih časov, neminljive zasluge. Od tedaj je minilo spet 15 let, in letos slavi ptujski muzej svojo 75-letnico z na novo urejenim oddelkom narodne osvoboditve, preuredil pa bo še višesko dvorano in tri druge prostore na gradu. V jeseni bo muzej v čast te obletnice priredil za šole nekaj strokovnih predavanj.

Bogastvo ptujskega muzeja je v ponos našemu mestu, ki tudi samo po sebi z zgodovinsko pomembnimi stavbami predstavlja muzejsko mesto.

Kakor je znano, so ptujski muzej ustanovili ptujski meščani leta 1893 skupaj z muzejskim društvom, da bi zanimivih in pomembnih arheoloških najdb ne odnašali arheologi več v druge muzeje, v Graz in na Dunaj, kjer so jih do tedaj že veliko shranili.

Ko proslavljamo 75-letnico našega muzeja obenem z občinskim praznikom, se spominjamo mož, ki so polagali temelje našemu muzeju s svojimi prizadevanji in s svojim strokovnim znanjem, in vseh, ki so pripomogli k razvoju muzeja v njegovi 75-letni zgodovini.

SIMON POVODEN, prepojen z duhom prosvetljenstva in romantike, je zbiral rimske kamne v Ptuj in se poglobljal v krajevno zgodovino. Rodil se je 1753. leta v Vrhovcih pri Juriju ob Ščavnici, umrl pa je v Ptuj leta 1841, kjer je dolgo služboval kot duhovnik. Okoli leta 1830 je vzidal rimske spomenike v mestni stolp in tako prvi uredil ptujski muzej na prostem.

Povoden je med prvimi ocenil tudi zgodovinsko vrednost starih ptujskih spomenikov. Iz njegovih zapisov so črpali gradivo arheologi in zgodovinarji.

Za prvo muzejsko zbirko, ki jo je uredilo muzejsko društvo leta 1893 v stari stavbi gimna-

PREDSEDNIK TITO DANES DOPOLDNE V CELJU IN KUMROVCU

Predsednik republike Tito se je danes dopoldne okrog deyte ure peljal skozi Celje. Kolona avtomobilov je peljala skozi Teharje, Sentjur in zavila proti Rogaski Slatini. Ob desetih smo izvedeli, da se je predsednik Tito odpeljal v Kumrovec.

L. Trstenjak

Po osvoboditvi sta nastopila arheolog dr. Josip Korošec, je nadaljeval z raziskovanjem staroslovanskega grobišča

ptujskem grajskem griču, njegova žena Paola, ki je kot la na Panorami in Turniš Prof. dr. J. Klemenec in dr. Bratanič sta nadaljevala z raziskovanjem rimskega Poetov. Nastopil pa je še mladi rodologov: Jaro Šašel, Stas Pahič, Bernarda Perc, dr. I. Mikl in v zadnjih dveh le Zorka Subić, ki so nadaljevali in nadaljujejo z arheološkim poslanstvom.

V ptujskem muzeju je shod njenih okrog 50.000 arheoloških predmetov in fragmentov, pomembnih za arheologijo - prazgodovino, rimsko in staroslovansko zgodovino.

Arheološki muzej v Ptuj med najbogatejšimi v Jugoslaviji - je jedro našega muzeja, ki se mu je po osvoboditvi pridružil grad z bogato grajo opremo, umetnostno galerijo, rodopisno zbirko in oddelkom narodne osvoboditve.

Za pokrajinski muzej v Ptuj ki zajema raziskovalno področje ptujske in ormoške občine velika zanimanje, saj obišče letno nad 30.000 domačinov in tujcev.

V

S SEJE OBČINSKEGA ODRA ZRB NOV LENART

Lenartčani se bodo udeležili proslave v Novi Gorici

Na zadnji seji občinskega zbora Zveze združenj borbov NOV Lenart so sklenili organizirati udeležbo na proslavi 25. obletnici priključitve Prišavske k Jugoslaviji.

Proslava bo pod pokroviteljstvom predsednika Tita, saj to leto osrednja proslava v Sloveniji.

Občinski odbor ZRB NOV nart računa, da se bo udeležilo najmanj 50 ljudi občine Lenart. Odhod iz Lenarta bo 14. septembra 1968. Uležba na proslavi bo povezana prijetnim dvodnevnim izletom Idrijo (ogled rudnika žive srebra), Cerkno (ogled partizanske bolnišnice Franje), Tol in druge kraje.

Poleg članov Zveze združenj borbov se proslavi oziroma leta lahko udeležijo tudi dr.

Udeleženci čitalniškega shoda v Gradišču

me je tudi napotil k edinemu še živemu udeležencu tega shoda, to je k Matiji Bračiču iz Spodnje Senarske, ki je na tem shodu imel tudi uvodni govor.

Sliko sem se takoj napotil k Matiji Bračiču. Na moje vprašanje, ali mi lahko pove kaj več o tem shodu, mi je dejal:

»Ja, veste, to so bili hudi časi, ker so takrat vladali sami nemurji, nas zavedne Slovence pa so prezirali in preganjali. Shod smo organizirali kot mladeniški shod, tako je bilo boljše. Bili pa so tudi veseli časi, kajti bili

bi prepričali, ker je bilo v Gradišču precej nemurjev. Namen shoda je bil zbujati pri ljudeh narodnostno zavest. Kaj bolj podrobnega se ne spominjam več, saj vidite, da sem že precej v letih in nimam več tako bistrega spomina kakor nekoč; letos jih imam že osemdeset, takrat pa sem jih imel dvajset.«

Očku Bračiču sem se lepo zahvalil za dragoceno informacijo in mu zaezel še mnogo zdravja v njegovem življenju ter da bi svojo jesen življenja kar najlepše preživel.

Toš

MIROSLAV SLANA

Stop - manija

Stop-manija je nalezljiva bolezen. Razsaja v polnih dnevih ob vročini, asfaltu. Ne bi pričevali medicinske razprave, kajti simptomov stop-manije se niso odkrili, marveč bi samo opozorili na nekatere znake, predvsem pa na okoliščine, ki tesno povezujejo s razvojem bolezni. Avtostop postaja spominjajo na gospodinjstvo, ko jutraj v vrsti čakajo na mličko. Razlika je samo ta, da na mličko razsaja asfaltu molijo od sebe kolena namestijo steklenice za mličko. Mlički se običajno skromno vključijo med vrsto mink in raznoznih kolen ter plaho dvigne palec.

Dvigne palec. Voznik ustavi in ti razločno pove, da je ustavil sosed. Če si torej mlička, pri tretjem polkusu zanesljivo stisneš zobe, ustnice pa pričnejo proti tvoji volji izgovarjati sljubkavalne besede, ki jih — lahko bi prisegel — slišiš iz svojih ust.

Zdaj je že prepozno: okužen si s prvo stopno stop-manije, ki naglo preide v drugo stopnjo. Postaneš nemiren, sedeš na občestni kamen, vstanes, sedeš, vstanes, pa spet sedeš... Palec otrdi in ustnice se tresejo kot pri malariji. Natihomata preklinja mlička in mlička stegna, za katera se nihče ne zmeni. Ob robu cestišča poskakuj kot žoga, in če imaš slučajno tisto »nesrečno« STOPANJSKO IZKAZNICO, jo dvigaj na visoko nad glavo in kriliš kot obsedenec. Usta se pričnejo nagonsko oblikovati v vse mogoče oblike smehljajev in smehljajev oblik. Ampak to ne zaleže niti za navadnega fička.

Peti... štirinajsti... trindvajseti... Vsi te prezejejo. Ali se bomo morali res moški priče pri borbi za enakopravnost, tarnaš in nezrekljivo si želiš, da bi imel vsaj eno »pravos« žensko stegno.

Dopoldanska sopolica me vrže za občestni kamen. Pričnem preštevati oblake, ki leno pohajkujejo nad menoj. V duhu preklinjam svojo prenatrpanost, kajti z Magdaleno sva se bila dogovorila, da bova vsak svojo stopala na morje, in kdor pride prvi, dobi deset steklenic piva. O, ko bi imel zdaj vsaj eno izmed desetih steklenic!

Nenadoma se pred občestnim kamnom pojavi razkošna mini-mlička, izpod katere se bohotijo razkošna bedra, ki bi konkurirala vsaj Elki Sommer.

»Venera!« dahnem in obhujdam žensko, lepko kot Rafaelova Madona.

»Ali ste kaj izgubili?« se presenečena skloni k meni.

Vrtim se okrog občestnega kamna kot hipnotizirana miš ter jecljam: »Da... ne, pravzaprav... ni vredno besede! Tu sem parkiral, pa mi je padlo...«

Ne morem nadaljevati, kajti Venera poklekne k meni in išče... »Trava je velika,« pravi, »takšen majhen predmet je težko najti.«

Se danes mi ni jasno, kakšen naj bi bil tisti »majhen predmet«.

Priplazi se čisto k meni, da mi zastane dih, potlej pa ustrelji kot strela z jasneja:

»Peljala bi se z vami proti morju. Imate rekord ali mercedes?«

Ni določena je li ne morem reči. Naposled pa tudi ni časa, kajti v ozadju zadoni znani mezosopran: »Kam pravzaprav nameravaš s temle,« prevozniš sredstvom?«

O, ljuba Magdalena! Sam rogati jo je pripeljal prav ta trenutek, se izdrnem, ampak besede ne spravim iz ust. Venera naglo vstane, hudobno premeri Magdaleno, nehignično pljune in izgine kot kavra.

Z veliko težavo mi uspe prepričati Magdaleno, da nisem imel zili namenov in naj mi zategadelj prizanese s pridigo o etiki in morali.

»Skupaj bova potovala!« ljubosumno približe, dvigne palec in zavore zavečilo. Sedmega ji uspe prepričati, da tudi mene vžame v avtomobil. Drvimo kot »Eliza v nebesa«, in ko zavore močno zakrkljajo ter sliši oster sunk, se šele zavem, da sva pravzaprav v mrljskem avtomobilu.

»Bog nas obvaruj vsega hudega!« kriknje Magdalena ko pade s sedeža. Čez več minut se odpre spredaj il-nica: »Sta ostala živa? Ne! oči se je zaletel naravnost v nas. Moralni bomo poklicati pomoč-informacije, da zavarujemo okvaro,« pravi sofer hladnokrvno.

Naglo planeva skozi vrata, potlej pa tečeva dober kilometer po vročem asfaltu čim dalje od mrljskega kombija...

»Vsemu si kriv ti! Namesto da bi stopal, si se ukvarjal z...«

»Dovolj!« približem in v meni se znova prebudi stoparska strast, stopal bom sam, hočem biti neodvisen! Dobiva se na morju, rečem in se oddalim.

Čez nekaj minut vidim samo še Magdaleno in nogo, kako izginjajo za vrati plavega mercedesa. Potlej pa ostanem sam ob cesti sredi gozda.

Krilim, poskakujem, kričim. Vsi dvirajo mimo. V besu strgam avtostop izkaznico, ki ne zaleže niti za desetinko ženskega stegna.

Po telesu me stresajo čudni krči. Oči so čudno izgubljene. Palec je izprožen kot bodalo. O, bog, to je tretja stopnja stop-manije!

Ne nameravam leči čez cesto, ko nenadoma ustavi fičo. Zajetna gospa me stisne med kovčke in peljemo se...

»Zakaj ne potujete z avtobusom, koliko stipendije imate, kakšen poklic opravljate vaš oče?« me bombardira »vljudna« gospa, obenem pa opozarja moža-soferja, naj vendar ne drži volana kot kakšen »penzionist« in naj pazi na svoje zavore.

Hočem vprašati, če gospe ni morda preiskovalni sodnik, ampak ne privolim do besede. Gospa nenehno hvali svojo hčerko, ki nikoli ne stopa in je sicer tani cepnila na farmaciji, govori, da ko kupili fička za marke, da je mlični riž odličen za utrditve možganske skorje... Skratka, tisoč reči želi povedati naenkrat. Vljudno ugotovi, da sem samorastniški izgubljenček, brez najosnovnejše vzgoje, ker brez vprašanja prižgem cigareto v njihovem fičku.

O, očarjiva gospa, obhujdam vašega sopraga, ki vas morda posluša! Vse življenje, jaz sem vzdržal samo nekaj dolgih kilometrov, pa sem moral izstopiti.

Bliža se nevihta. Živec v desnem palcu je ohromel. Vilje se kot iz fičra, jaz pa nepremično stojim, krizam pipo in pred menoj plešejo temni kolobarji. Ne vem točno, ali stojim tako dve uri ali pet ur.

»Armes, armes Kind! Wohin willst du fahren?« Prebudim se iz globoke ekstaze. Pred menoj stoji prostorna »aba, v njej pa sedita ženski. Se vedno dežuje. Posadita me na zadnji sedež in me pričneta temeljito dregniti s frotriki. Kmalu se zavem položaja. Se vedno molim palec v trak in stiskam pipo med sobni Postane mi sila neugodno in opra-

vičujem se v spakedrani nemščini. Ženski pa sta razposajeni in dobre volje, da sta našli »človeka«, ki tako dobro govori »njihov jezik«. Biondinka mi vzame pipo iz ust. Crna, vitkejša, pa odpre steklenico s kričnim nalepkom in me obzirno maza po senčih, vmes pa mi poljasa, da sta pripotovali prvič v Jugoslavijo, da bi želeli vodiča, da jima je moja skromnost in bistroumnost všeč...

»Danke meine Eriese, danke...« se zahvaljujem, ampak ne morem niti do besede, kajti ženski sta nad vse podobni gospe iz fiča. In to me malce razočara. Mislim sem namreč, da so Nemke manj čevkave.

Ni mi treba poudarjati, da sem sprejel ponudeno mesto vodiča, saj je bila končno to moja dolžnost, kajti bili sta moji rešitelji.

Prosili sta, da ju naučim plavati, oni pa bi me v zameno naučili voziti avto, kajti po njunem prepričanju imajo v Jugoslaviji avtomobile samo nekateri direktorji in bi zategadelj to bila moja velika pridobitev. Molčal sem...

Ko smo se pozneje peljali skozi Opatijo in sem okrepčan sedel na zadnjem sedežu v suhi pižami črnolase Nemke, sem na pločniku zagledal Magdaleno. Zmešeno je dvignila roko, buljila v žabo, potem mene in pižami in naposled se je sedela na pločnik.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

Prosil sem Nemki, naj ustavi. Poljasil sem jima zadovo in usmiljeni gospe sta Magdaleno prinesli v avtomobil. Ko se je zavedla, je zajekala v mojem naročju. Silajno smo se razumeli. Danes nemski dami odlično plavata, seveda po žabje. Jaz pa odlično šofiram.

O kavi govorimo preslabo

Kavo v današnjem življenju prištevamo med »časne strupe«, v resnici pa ima mnoge terapevtske lastnosti, bistri misli, pospešuje prebavo in v vina kofein. Ta dragoceni alkalini primerov sploh ne škodi srcu.

Nosilec kavinih terapevtskih lastnosti je njena glavna sestavina ima mnoge dobrodejne učinke na organizem.

Njegov najbolj znani učinek je stimulacija centralnega živčnega sistema in zato je precej razširjeno dražilno sredstvo. Pri zdravih ljudeh povzroča kofein rahlo nevropsihično razdraženost, premaguje dremavost in zaspanost, olajšuje umsko delo in koncentracijo ter odganja občutek utrujenosti.

Krepilne in dražilne lastnosti kofeina se bistveno razlikujejo od alkohola. Alkohol povzroča paralizno kontrolnih centrov in zato pri pijanih opazimo pomanjkanje kontrole nad gibi, zaradi česar pride do neskladnosti in nestabilnosti. Pijanost pa sprem-

čas pridobi normalno obnašanje. Kljub temu pa je potrebno, da starši pri otroku obdržijo občutek strahu, kadar gre za škodljive stvari, npr. če otroka strahimo pred posledicami v primeru, da se preveč nagne čez odprto okno, pred dotikom razžaljenih predmetov, pred ognjem in podobnim. Tudi na ulici je treba odločno posredovati in prestrašiti otroka zaradi brezglavega prehoda čez ulico. Če otrok sovraži novo rojenega brata ali sestro ali se neprijateljsko obnaša, je ljubosumen in ga želi celorazno, ga moramo ustraševati, hkrati pa mu svetovati, kako naj se vede do mlajšega brata ali sestre. Moramo ga prepričati, da tudi njega ljubimo še bolj kot pa novo rojenega brata ali sestro.

Ce otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namišljenih sil ter se čuti ogroženega, moramo poslati pomoč pri zdravniku, specialistu, psihologu ali otroškem psihiatru.

Če otroku sami ne moremo izbiti iz glave strahu in še naprej trpi od posledic namiš

